د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبری

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ٍالفتٍ خبرې........ 1
د حــق رڼـــا........ 1
پروردگاره!........ 3
خيرالبشره!........ 5
رحمة اللعلمين........ 9
د حج الهام........ 10
دزړه مضمون........ 14
د كربلاالهام........ 15
سترګه دسبا يمه........ 23
قهرمانه پيغله........ 24
پــــيــــر........ 25
مـلی حــمـــاسه........ 26
وطـــنه........ 27
ګل پرسته........ 32
تــــلــــوسه........ 33
مړی ژوندی........ 35
د مور مينه........ 36
مورې!........ 37
قدراومقدار........ 40
صاحب........ 42
سبک نظر........ 43
مساوات........ 44
مانيجن........ 46
نن او پرون........ 48
د زړه دنيا........ 48
څه کيږو؟........ 49
سياست........ 50
سرنوشت........ 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی........ 54
پالیسي 56
زه او دي........ 58
ترقي او تمدن........ 59
څه جوړیږی؟ 61
بي چله اوناچله........ 63
رنا........ 63
قبیله پرستی........ 64
د شوری فضا ۱۳دوره........ 66
په چاپسي ځی؟........ 68
نه گورم 69
دروغ او ربښتیا........ 70
د درگاه سپي........ 71
زندان 74
د محیط تاثیر 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه........ 80
په ښکلا مین........ 82
څلوریځی........ 83
څلوریځی........ 84
لغمانی 114
که پیداشي........ 129
په داسي حال کښی 130
ښځه........ 131
دلبر او ستمگر 134
په غلا غلا کتل 135
د میني او ښکلا نجوی........ 136
د ژوند مرثیه 137
زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر...138
د ژوند د ستور...139
د عشق جنون..140
حسن او نظر...142
اولواالابصار..143
خبرنه و...148
اقتدار...149
مزدوری سترگی...151
ملی قدرت...152
محّمد(ص)..153
پا که مینه..157
رسم رواج..158
بابا...161
ښامار..161
د غریب ګیلی..163
حاضر جوابي...165
څوک څه پوهیږی؟..166
د محمد(ص) تعلیم..167
د محمد(ص)عرفان..168
د اسلام آغازاوانجام..170
په ځان مینه!...173
محیط اوانسان...175
عمل اوعکس العمل...176
سوځي...177
خپل او پردي...178
د شاعرترنم...180
امیدونه راژوندی کړه...181
د عصر دلبره!..182
جوی انقلاب..182
نوی ګل...184
آزادي..185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ٍالفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبـرې
د عقل اوفکرد حـــيرت خبـرې

د محبـت له حـرارت نه پيدا
د ويښ احـساس دبصيرت خبرې

دحـق رڼـا د روح نجـوالـرې
دعـشق نغمه د معرفـت خـــبرې

راغلی دنيا ته دالهام لـه لارې
دلوړاوښکلی حقـــيقت خــــبرې

د کارخبری د ٍالفتٍ کـــاردي
هـروخت په کاردی دالفت خـبرې

د حــق رڼـــا

له وهم وخـــــــــــياله! اودعقل تصورنه بهر

چـــــــــيرته چه نه رسيږی هيڅکله د علم نظر

لـــــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا

تـــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کيف نه سوا

د حــــــــــق رڼا کړی تجلی چه ئې ايمان وينې

عــــقل پوه نه دې چه يې څنګه په څه شان وينې

خدايه! تانشې پيــــــــــــژندې زمونږ قليل علم

داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـليــــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهیږی چه لــمر شته دي مګر لمرنه ویني
سحرله خوبه راپاڅــــــــــیږی خوسحرنه ویني
ګونګ شونډی ویني چه خوځیږی خوخبره ناوری
کاڼه ته یو څه وواېو اوهغه بل څــــــــه اوري
دغســـــــــــي مونږهم د ړندوکښو په لاریو روان
مـــــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته یې لامکان
ښاپیرک کله دغه د لمر خــــپله رڼا کښي ویني
د لمر رڼا بس د ســــــپوږمۍ په تجلا کښی ویني
مونږبه لاڅه یو زمونږ عـــــلم اویقین به څه وي
یوه مــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمین په څه وي
نوروکښی وینو هغه څه چــــه ئې په ځان کښی وینو
د خپل غلط قیاس عــکسونه پــــه جهان کښی وینو
په آئنه کښی ماشـــومان تـــــصویر دځان ګوری
کوي باورچه واقعي نـــــورمــــــــاشومان ګوري
ډیر مجهولات شته چــــه انسان لاپیـژندلی نه دي
د غیب پردو کښی ډیر څـــــه پټ دي چا لیدلی دي
ډیر څه موومنل هــــــــــغه وروسته غــلط وختل
ډیر څه مورد کړه چه نن عـــلم او حکمت ومـــنل
زمونږ مننه زمونږ رد زمــــونږانکارغــــــــلط
څه اعـــــــــــتبار لری زمـــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معـــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسیږی کله
دانســــــــــــانی فکر لباس په تاجـــوړیږی کله
اهل عـــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حـــــمد کله ویلی شو چه تاته ښـــائی

پروردګاره!

پیدا دې کړه پـــــــــسونه هم لیــــوان پروردګاره
د ښوبدو خـــــــــــــالقه!هـــــم رحیم اوقهارره
پسونه شکرکاږی چـــــه ګیاه دې کــــــړه زرغونه
لیوان دې ثنا وائی چــــــه پیدا دې کــــړه پسونه
خیالی زرکه دې ستائی چـــه احــــسن الخالقین ئی
صیاد،بازاوباښه وائی چـــــه خـــــیرالرازقین ئی
یزید شکر ګــــــزاردې چـــــــه فاتح د کربلادې
حسین کوې ډیــــرفخر چـــــــه سیدالشهدأ دې
شاهان دې کړه سرلـــــوړی د دولـت په تخت وتاج
شاهې تاج نه دې تـیــــښته کــــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خـــــدایه چــــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډیره ښه ده چـــــــه نـادودې نه وینمه
ګونګی د حال په ژبـــــــه شکر شکر کــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه يم چه دروغ نه وايم غيبت نه راته ښـــائيی

په هرحال دې راضي ی‌ـــــــــــولروصبر د ايــوب

قصه موهيره نه ده د يـــــــــــوسف اوديعقوب

يومياشې بل هاتی کړی ځـــينی لوی ځينی واړه

لويان دې کړه خوړونـــــکی او واړه ورته خواړه

په نس کښی د ماهی ژونـــــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئی ساتې ربه! نه غــــــرقيږی په طوفان

د تيغ خوله دې کړه بنـــــــده په مرئ د اسمعيل

په سره اور د نمرود کـــښی دې ساتلی دی خليل

هاتی په زمکه پريـــــــووت ابابيل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شـــــــــداد وژل په مياشو

قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــــــــی فعال مايريد

که ستا اراده نه وای څـــــــــه کولی شو يزيد

بې ستاله ارادې نه هيــــــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی ښه کيدلی اونه څوک بد شی بديدلی

بلبل دې نغمه خــــوان ګل وګلزارباندی شيدا کړ

کارغه دې د بدبــــــــوی مردارخوړلوته پيداکړ

د شاتو په مچيو جــــــــــــوړوې خواږه عسل

د مارلړم په نيش کښی لــــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خـــــــوادې دواګاني ستاله خوا
شیطان دې پـــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا
څوک نشی پوهیـــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو
موسی لا خبرنه و ستـــــــــا د خضرپه کارونو
قاصراومقصر دی خــــــــــــدایه علم د بشر
دغیب پردوکښی پـــــــــټ کله لیدلی شی نظر
ترڅـــــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان
بعید به وي امکان پیــــــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلـــــــــــــــــمین خیرالبشره!
دکامل انسانـــــــــــــیت اصلی مظهره
ته نه وی پــــــــه جهان کښی رڼا نه وه
دادراک اوشعـــــــور سترګوبینا نه وه
تاکړه ورکــــــــــــه هغه توره ترږمۍ
چه نه لمر شوه ورکـــــولی نه سپوږمۍ
سرېتوب ورساوه تـــــــــــا ترمعراجه
فرعون دې کړه راکـــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحــقیران دې عــــــــزیزان کړه

سرکشان دې پخپل ځـــان پورې حیرام کړه

انسانی کرامت تــــــــــاراوړانـــسان ته

بشري وروري دې راوړلـــــه جهـــان ته

په عالم کښـــــــی دې پیدا نوی نــــظرکړ

چه قادردې په لیــــــــدو د خـــیر وشرکړ

جوړدې کـړله ملتــــــــــونو یـــو ملت

د توحــــــــــــید د کلیمی په بــــرکت

د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بـــتان
مشرکان دې کــړه د یو خـــداي بندګان

د سړیو جـــــــوړول دې لـــوی هنر و

که نه ! یونـــــــوم د بـــوجهل او عمر و

ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلارکړه

د یتیم د اوښکوقـــــــــــــدردرســـره و

د پیرزونظر دې تـــــــــل په بیـــچاره و

انساني حقــــــوق دې ښځو لره ورکـــړه

د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کـــړه

عـدالـت دې د تـقــواجزٔ وبـــــــــالـه

مساوات دې پـــــــــه عمل کښی وپالــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دې جـــــــوړاوه که خندوقونه

کړه دې نوروســــــره سم مشکل کارونـه

غزاګانو کښې له هـــــــرچانه صابر وې

په جهاد کښې په شخصاً خپله حاضــروي

مشکلاتوکـــــــــــښې له هر چا مستقـیم

خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظیم

مړوی که څـــــوک یوازی تش نـــسونه

تامړی کړي وړی سترګی وړی زړونه

موالی دې کــــــــړه سرلوړی په ایمان

د خپل کــــــــورسړی دې وباله سلمان

زید غلام و په قـــــــریشودې افسر کړ

د ده څوی دې اســــــــامه لامتعبر کړ

په هغه لښکـــــــــر دې کړلو قوماندان

چه عمر او ابـــــــوبکر ئی وسپاهیان

نه پیدا په اسامه کـــــــــښی شو غرور

نه اخلاص کښی د عمر راغی قصور

ابــــــــــــوبکر خلیفه د خپل زمان

په جلب داسامه کښی شــــــــوروان

دینه لـــــــــــویه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لـــــــــــه نظره د غافله

تابدل کـــــــــړه معیارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټیټي سطحی نظرونه

ډیر و خلکو تـــــــــه ببنلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لـــه غنا ن استغنا ده

دا دنیا وه ستـــــــا اصحابو ته حقیره

پادشاهی به ځـــــــاریده سـتا له فقیره

تا دواکـــــــــړه د بـشر زاړه دردونه

وردې کړه د خیر احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خـــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کبنی کـــه تریخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کـه ئی مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کـــــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځــــان کله صاحب وي

تا صاحب کـــــــړمسلمان د ښه تهذیب

مؤاب دي کـــــــــړ په احسن التادیب

جوړ دې نکـــــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جــــــــوړ دی کړ قاید او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ــــ حیوانات

ځوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب
پیروان دی خــــــپل بللی دی اصحاب
له صاحبه نه ښــه خطاب نشته هرګوره
راشه! پـیر مرید ددې زمـــــــانی ګوره
مسلمان اوس د پـــــــیرانو بندګی کړی
لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړي
ډیرافسوس دی نن په حــــــال د مسلمان
ځومره ټیټه مرتـــــــــــبه شوه د ایمان
چیرته هغه مسلـمان او چــــــــیرته دا
چه یزید ئی شــــــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمین

رب العلمین دې رحمـــــــــــــــــــــة اللعلمین ګڼي
نلری ثانی چه دې خـــــــــــــــــــاتم النبین ګڼي
ډیر خلک دې وایستـل تــــــــــــیارونه درڼا لورته
ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نـــــــــــورالیقین ګڼي
ته په مومنانو مهربانه له هـــــــــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دي رؤوف رحيم ارحــــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښی خدای ستايلی دی
نورخلک لاځه چـــــــه مشرکان دي هم امين ګڼي
ډير دي له دوزخه ګـــــــــــرزولی د جنت لورته
ښائيی درسره چــــــــــــــه دي شفع المذبين ګڼي
تا مسلمه پـــــــــه بعث بعدالموت باندی مومن کړلو
نه مـــــــــــــري مومنان آب حيات د اسلام دی ګڼي
غيب تــــــــــــــــه دي نظر متوجه د مومنانو کړ
ځکه حيـــــــــــوانی نظر سطحی اوظاهربين ګڼي
دي دنيا نـــــــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لری
هلته مومن هرڅـــــــــه لري کله ځان مسکين ګڼي
بارد دنيا هرڅومره کــــــــــه سپک وي څه پروالري
تله د عمل يی کــــــــــــه درنه وی ځان سنګين ګڼي
ستا منيه مي بس ده چه له ځان سره يي خدای ته وړ
ستا رضاٍ الفـــــــــــــــته ٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوټی

د حج الهام

مختلف او مخالـــــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حـــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن یــــــولنګ اویوښادرشي

کلتوري اخـــــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لویږی له سره

نه چلتارد چـــــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتــرک یوه جامه وي

تورسپین عـــــرب عجم سره یوشان شی

د واحـــــــد ملت مفهوم ډیر ښه عیان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بیا په ګډه شـــــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعیه کـــــــوي هغه او کــه داوي

په یـــــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځـــــــــاي شي مقام د ابراهیم

دهرځـــــــــــاي مسلمانان پکښی سهیم

په یوه ژبه هـــــــــــــریووائیی لبیک

هریوبل ته وائیی الـــــــــسلام علیک

واړه وائیـــــــــی لااِلــــــــــهٔ الاالله

واړه بولـــــــــی محمد رســـــــــولاالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه یوپــــــــــــه کلمه دي د توحید

په وحدت کښی ئی نه شک شته نه تردید

هدف یود مسلـــــــــــــمینو د جهان دي

چه په کاڼو ئی هرڅوک ولي شیطان دي

په ربښتیا چه یــــــوامت او یو ملت دی

محمد او ابراهیم تـــــــــه ئی بیعت دي

ټول والاړ یـــــــوي قبلي یوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

یوجهت دي څـــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري یـــــــو شی وینی نظرونه

د شرقي او غــــــــــربي قبله یوه ده

پتنګان له هـــــــــري خواډیوه یوه ده

نه شقاق شـــــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نـــــــراو ښځی ائتلاف

لا رفث لا فـــــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حــــــاجې دي وصف الحال

هیڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــــکه چه نشته نا محرم

ډیرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیـــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غـــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســـــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دي کانی ته ســرتیټ په التماس

خاتمه د حج ایــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعـــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مـــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لــــــه زیانه په امان دي

کان امنـــــــــا د دي مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعـــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جای نماز تسبې سوغات

دی د ورلـــــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دې که ښه شوه کړه اوړه

په رښتیا د ي بیـــت الله نه څه ودوړه

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی

پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنګین شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتــی نه دی ټول په شــعر اوبه شوی

دشاعرزړګی چه شین شی د ادب ګلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویــنو پـــا ئی

دغوټۍ د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتـــه دی پـــټ شوی د قلـــم هره قطره کی

د اشـعا رو بــحر ګوره سترګو رو د ته جیحون شی

شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیروروسته پو هیږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تــــوره شپه کی فــــــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهــــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شـــی پکی ورک شـــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنــــــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســــــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا شـــی خــړه تنـــــدریزه او مهـــــیـــــبه

ډارحاکم فــکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصــــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلــکو باســــــــــی زړونه

ورســره په کربــــــــــلا کی یـو بـــــــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهــــــــــــشـــتونه مسلـــــط وی پـــــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــــطا چـــــــــــــه مهـــــیبه وی بلا

هره خواوی تورتـــــمونه عـــقل فــــــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هــــــــــــرچاته بیچاره ښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــــطی ګرانی وی

عـــــــــــــذابونه عتــــــابونه فــشارونه مــــــجانی وی

مایوسی پریشانی وی خـــــــــــــوښی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کـــــــــــــــړیږی وی اورونه په شــبنم کی

دغضب حکمرانی وی خــــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئی قیامت وی هـــــــــریوزړه کی پټ ژړیږی
هیڅوک هیڅ نشی ویلی جــــــــرئت سلب شی له هرچانه
جهان هرچاباندی تنګ شـــــــی له هرلوری هری خوانه
داسی ډیربد بد حالـــــــــــتونه په انسان باندی راغلی
زلزلی اوطـــوفانونه پـــــــــــه جهان باندی راغلی
په همداسی سخت ساعت کی پیــــــداشوی لوی کسان دی
چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســـــــــپریږی په طـــوفان
د طوفان په سر نوح کــــــــینود د بشر د بــقا پنډ
د تدبیر عزم په مخکی طـــــــوفان کله ګرزی خنډ
که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئی لنډ لکه ظالم وی
د نوح عمرئی نصیب شی چه طــوفان باندی حاکم وی
خاوندان د ارادو تـــــل په جرءت مومی نجا ت
له خطر سره جنګونه حقــیقت دي د حیا ت
نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم
حق پا لونکو ته نه ښـــــائی چه با طل ته شی تســـلیم
که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تــــیر
شهامت به د حـــسین څوک ترقیـامـته نکړی هـــیر
یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته
حســـــــــین ډ یراعلی مثال دی د ایــمان اهل ایمان ته
ظالمــــان د یوی کور دی که عــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم
یــوظـــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی
سکندروی بیا چنګیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی
په یزید بـــانـدی وریږی تر قیـــامتـــه نفر تونه
د حـــــسین په غــــم کی ژاړی جـــهانونه عالمونه
که جابرچنګیز هرمره په قدرت دی مشهور شــــوی
خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شــــوی
هلاکوبد ګڼی هـــــــرڅوک چه قاصـــد ود هــــلاک
هټلران هرچــــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک
د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ
په وحشت بربریت ئې جـــهان خلکو ته تنور کړ
هغه څوک و چه ئې جوړی د سرونو مناری کړی
جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئې میری کړې
چا د ی سوی په اورونو بـــشری تمـــــدنونه
چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه
څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی
غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی
څنـــــګه راغــــی څنــــګه لاړه له جـهانه سکــــندر
څه ئې وکړه دلـته هــلـــته ورشه وپوښـتـه خـــیـــبر
عجـیبه غـوندی جـــهان دی عجـــیبه یی دی کـــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــله وران کــله ودان کړی قدرتـــونه هـــیوادونه

ســـــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پـــیاله باندی مسموم کړ

اصــــلی کور دفـــلـــسفو شو فـــیلسوف لــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د یونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خیــــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی ګـــنل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله څیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکــه نه مړیږی د دی عـــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سیوږمی ته لری یون

ســـــل چنګیزه دی پــــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جـــوړیـــــږی د دنیا عـــــــمارتونه

تباهی ته خـــدمت کــــاندی د دی عصر تخنیکونه

استـــعمار کله ورکیږی جـــامــــه شـــکل یی بـــدلیږی

استـــبداد په نـــوی بڼــه سیاست لــره ځوم کــیږی

په دڅه کـــــه د ظالم نوم پلار ایښی وی رحیم خان

په ښه نوم کـلـه ښه کـــیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت خــــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامـــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګـــــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهـــــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایــماندارو نشی کــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تـــــــه غـــاړه کـله ږدي مسـلماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کــــــه فرعون دی که قـــارون

که پیدا شی په ولس کی یـــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غـــــاړه نـــــــه ده ایښې ابـــراهیم

د فرعون قدرت تــــــه کله تابع شـــویدی کـــلیم

اســـلام نه منی هــــــیڅکه د یزید مــــتابعت

حسین سرشی ورکــــــولی نــه لاسونه دبیـــعت

محـمد او مومنـــانو کــــــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کـــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهـــــــاد ناروا سره عناد

حمایــت د مظلومانو ورکـول دهر فـــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خـــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لـــــــه دجـــال سره جـــدال

چاچه یوقـــــــــدرت منلی په جــهان کی د الـــلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــــله شی مـــنلی یــــــومـــطلق آمـــریت

اولواالامر د اســـلام دی مقـــید پـــــه شـــریعت

مکلف پـــــــه مــــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیــــــازه مشوری نه کـــــــله وخـــیرال انام

په هغــو تل مسلـــــــط وی جـــبرقـــــهر زجـــــر

چه په ظلم کوي صبراولـــــــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان څــــه ایمان نه دی

چه حسین غـــــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نـــــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــســـین کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســـــین دی ډیرخوښیږی

یزیدان څومره ډیرشوی یـــــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـــست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــــمانانو د اســـلام اســــــان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی ســرونه

نوافل ئې دی ټینګ کړی واجبات ئې دي هــیرکړی

نورئې هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئې ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حــقیــقی مسلــــــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چیرته لاړه هغه د ایــمان قــهرمــانـــي
مسلـــمانه! با ایمــانه داغـریب دیـن معـــتبر کړه
په دین سرورکړه اودین بیا دیخوا په شان سرورکړه
انتـــــقام د حسین واخــله دخـــیل عصر له یزیده
ورک د زمکې خدایان کړه الـهام واخـــله له توحیده
حسین تویئې کـــړلی وینی ته پری اوښکې تویوی
ځای دوینو اوښکو وینو څـه ئې وکـــړه څـــه کوی؟
راشـــه بـــــس کړه ژړاګـــانی ظالمان وژړ وه
حسین ظلم قبول نکـــړ تری مظـــلوم مه جوړ وه
دهغه سر،سرلوړی ده د دنـیا چـت نه اوچــته
چه په مرګ یی ځان خلاص کړی د ذلیل ژوند له ذلته
په حســین باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه
چـــــه ظـــالم ته ټیـتوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه
دا ژړا دا واویلا دی د کـوفی مسلمـــــانان
جلادان د اهل بیتو د یزید خاص بـــندګان
د مسلم په حال به ژاړو څنګه وو څنګه شو خدایـــه
د بوم سوری ته پناه و ړی ښه ئې بــولی له هــما یه
د یزید فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن
د اسلام منـــبر ته وخـــوت خجالت د مسلــمان
مدینه کی خونریزی کړی په مکـــه وړی یرغــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اوامامانو کنـــځــل ځای   شـــوه   منبرونه

قرآن منــع مسلمان کـــړ   د   کـــــفارو له کنـځـلو

خطیبان یزید مجبور کـــړه علی ته په پوچ   ویلـــو

ژاړه   ژاړه مسلمانـــــه   د مسلم په داســـی حـال

د صــــدیق ،عـــمر   مقــــام کړیزیدانو چه پایـمال

دعمروینو   تــــــه تــــبری چــه وه فـتــنة الــــکبری

کربلا کی شوه   هــــرگـــــــوره لــکه طامة الکـــبری

په ویښـــته د مُحمــــد یی ورکــــول چه خپل سرونه

د حسین ســـروړی یزید تــــه نن د هغو او لا د ونه

ځومره فرق ځومره ژر راغـــی مسلمانه ستا په حال کی

چه هیڅکله گرزیده نـــه د چا فـــکر د چا خــیال کی

نن اسلام خدایرو شـــرمـــــــیری په عمـــل د مسلمان

په تش نوم   باندی مـــومــــــنه! داسی کــــله وایــمان

ســـیاست اســـلامی نــــه وی که اســـلام وی ســـیاسي

سیاست د دین خدمت کی   سیـــــاست   دی اســـــلامي

د قسم دیاره ساتی قــــــــــــــــــــرآن کورکښی قرآن خور

ادیروکښی کی لوستل کیږي قبربــــــــــــاندی د سود خور

په ژوند هیڅ کار ترینه ناخلی خویه شقاط کښی ویشل کیږی

درنګ ساعت ته چه مړی کیږی نو یٔسین پری لوستل کیږی

داد خدای کتاب چـــــــــــــه کړه یٔی راژوندی مسلمانان

جنازوســــــــــــــــــــــره یٔی وړی اوس هدیرو ته بډیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چــــــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی

د بی روحه اسلام قـــــــــــدر ځکه ورځ په ورځ زیاتــیږی

په ژوندی حســین څـــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئې ګوره

په هدغه ځـــایٍ الفـــــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خـبرچه څه وایـمه اوچــاته وایمه

زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه

غواړم هغه څه چه هیڅ اثـرئی لا پیدا نه دی

نه یی پریږدمـه د مجـــهول په تمنا یمه

تول راته ودیده ښکاری پونیم چیرته ویش وینمه

داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســبا یمه

ډیرفــکرکوم د زړه په ویـــنو څه لیــــکم درته

مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه ګـویا یـمه

ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی

ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بـــله معنا یمه

اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل

ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــــندا یمه

توری تررمی نه تکه سپیــــنه معنا با سمه

ځکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیڅ نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتــښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مــیوند پیغـله مـــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی ویټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جــلال قصی ئی هرچـــیرته کیدلی
چایی لری پــلونــکړله جـــــماله
ګلالی پیـــغله ویـــنا چه وی نقاده
مبـارزه مــجاهده زمـــــریــــاله
دښکلا شـــهی وی پـــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمری جوړشی دغزلی له غـــزاله

څوک ئې نه وینی ښایست شجاعت وینی

که هر څو وی په ښایست کی بیمثا له

د درخودعشق سندری تری مه غواړه

د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پــــیــــر

که حرام خوری که روژه خوری که ریا کړی

مه وایه! چه پـــــیر ګناه کړی یا خطا کړی

اســــلام ځی مګر پـــــیری نه ځی له پیره

که هرڅو دنـــیا ته مخه دیـــن ته شا کړی

عـــــقـــــیده د چـــــاَپه پـــیر نه خرابـــیږی

کــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړی

خلـــــک به وایـــی تـــلاوت او تـــهـجــــد کا

ټـــوله شـــــپه که فاحشو سره سبا کړی

له نیــــکو نونه نمـــــــــسو ته پاتی کیږی

د درګاه له سپی سره پیر ی وفا کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطـــــــن خلکو سرونه ورکول
سرتیروته یی زړونو کی ځــــــایونه ورکول
میړانه سرښـــــــندنه وه هنر د افــــغانانو
بـــــی نـــــنګوته به هر چا پیغورونه ورکول
دننګ غـــیرت خــــبرو به پیدا کړه طوفانونه
سړو سړو جـــذبو ته ئی تاوونه ور کول
مـــــلی حـــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره
مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول
مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربنـــتیا
یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول
مرګ نه و افتخار ود حـــق لار کی شهادت
شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول
نن هغه قوت څه شوچـــــیرته لاړه څنګه لاړه
فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږ.کی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ.

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادئ زمونږ.په سرووینو رنګین وو

زمونږ وینو تاریـــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږ.هغه وخت مات کړی استـــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جـــوړوته کارونه ور کول

څه خلکوکی پیداکړئ چه پــخپله څه پیدا کړی

ترڅو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقئ او مهـــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصــــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښــــه دی آب و هــــــوا ده

ځومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی څه ښه ځــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ســتورو د شــــپی بلیږی

بهیږی هرلورمست مست سیــندونه

په غورځنګو نو دی ابـــــــشارونه

وږمی د ګـــلو خــپې خــپې دی

بلبلان مست دی مستی نـــغمی دی

ځولۍ دی ډکه له نعـــــــمتو نو

سیـــنه دی ډکـــه ده له ګنجو نو

میوی دی څومره خوږې خوږې دی

په شنو باغو کی مز ې مزې دی

خـــاوره دی ډیره ده حـــاصلخیزه

نه ده لــــویدلی له زور او خیزه

غروته دی ګــــورم رمې رمې دی

کروندی ویـــــنم غلې غلې دی

هـــرڅه دی ښـــه دی خوبده داده

کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده

ته ډیر غنې یې مونږ فـــقیران یو

ستا دومره شتو کې ولې خواران یو

که ته زمونږیې او مـونږ ســتا یو

ولـــی بې بـــرخې او بیـــنوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــــرڅــــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بــــډایانو د غــــــلو رهــــــزنو
مونږ په خــــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتــــــــه غـــږیږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیــــــــهوشــــــه کله مد هوشه
کــــه دی نــــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څــــــو نــــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څـــــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطــــــــنه
ترڅو به مـــــونږیو په هیڅ راضی
د حــــــق غاصب به ګڼو قا ضی
یو به بی آبــــه هـــــــم بی خوړو
ستړی خــــــدمت کی د څـــــو مړو
راځئ ملګرو ټینګ عــــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بــدل حــالت کړو

هییخ شی ورنکړو چــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نـــوی لاره

دیوه ګـــتـــه بـــل ته ورنکړو

یو انـسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخوار اوحــقیر ته

ډوډۍ پـــیـــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قـــید ه

د ظالــــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــکر او خیال ته

نه بـــاداری ته جاه و جلال ته

راځئ چه حـــق دانسان ادا کړو

نه ئې غلام کړو نه یی آغـــا کړو

نه ئې ګـدا کړو بل ته محتا ج

نه یی راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئې ظـــــالم کړو او مـــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئې موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرزیات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډیره غـــــنا ده د ګناه مهر
بډایی څه ده جوع الـــــبقر دی
حرص دغــنا خواصلی سقر دی
غـــــنا فـــاحشه ده فــــاحشه
عـــــفت وژونکی شهوت پیشه
بندیز په کار دی په غـــنا باندی
نه د فکرونو په دنــــــیا باندی
هیـــــڅوک دې نه وی دلــــته قارون
وی دی په فـــکر کی افـــلاطون
دانسان فــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حـــیوان دی
که لاس پـــښی وی په ځنځیرو کی
فــکر دی نه وی په زولـــنو کی
چــــا چه وژلی آزاد فــــکرونه
جهان پرې وائی اوس لعـــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پیغور جـــهان ته
فــکر وژونـــکو د زوړ یونان ته
مســــــح وژلی دروم قـــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته خومره لوی خجالت دی

د ښمن د فـــکر هر ابو جهل

زندان د فــــــــکر د خلکو جهل

ډیـــــرو پوهـــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فـــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پـــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فـــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شـنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنـــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چــــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نـــــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــــقـــــته

دلـــــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویـــنی په باغو کی

څه اوری د بـــلبـــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بـــلبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عـــــطار پلوری په تا

دی خــــولی د کار یګرنه د بل چا

راشئ !ونمانځو دګل په ځای مالـــیار

د کار خلک کاریګر ســــتائیی او کار

دمالـــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنــــیادم او د بلـــبل وی

لږڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وږمو باندی خورسند کړی

تـــلــوسه

بیا ناڅاپه زړه تـــه راغــــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورلــــــو د معنا سینــګارولـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پـــــه یو چا د زړه بــایللو
چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو
پس له ډیری د لسردی نـــــه تقاضاده پیــدا شوی
سرولمبو ته د لویـــــدلـــــــو د بـــتا نو ماتـــولو
په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولـــــــــــــــــو د بیرغ اوچتولو
بیا مستی ده راروانــــه د خـراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځـــغلــیدلو
دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نـــــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو
عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــــوس نـــــنوتلو د امـــــید د غــــځــــید لو
دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی
ماشــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــللو
غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مــــات کړه د شپیلی په غـــــــږولو
دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د ویینولو
مرورزړګی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه
د وطن د عشق او مینی د غوغا په جــــــــوړولو
هنګامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی
د جذباتو په وژلو او د ژبو په تـــــــړلو
بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شـــــــــــورونو
فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو
کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم
خدای دی نه کا څوک خــوابدی په رښتیا رښتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شـــی هغه مړی نه ځار
چه په مرګ ئی شـــی ډیرخلک ناقرار
معنوی ژوندئی لــه خضرنــه کم نه دی
چه په چـا انسانیت کــړی افـــــتخار
مړهفه دی چه ژوندی په مړه حساب وی
نه مری هغه چـــه ژوندی ئی وی یادګار
ډیرژوندی مړه دی اوډیـــرمړی ژونــدی دی
مړه وی هیر ژوندی پـــه یــــاد وی دروزګار
هرافغان ته اِلفت دِومــــره پوهه غواړی
چه دمرګ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مينه

ښکلې ځمکه ، اسمان او دنيا شته
د مورزړه کې د مينې رڼا شته
که هیچا سره هیڅ ځای کې نه وی
مور سره محبت بی ریا شته
د مور مینه د مینو مور بوله
که دی په خور یا لالا شته
د لیلی محبت کی هرګوره
د مورمینه د مینی تر شا شته
ټول عالم ئې که بد ګڼی موری
په اولاد پیرزوینه د تا شته
ستا په مینه کی نقص نه پیښیږی
تاسره سرمایه د بقا شته
تاته وی لکه تورد دوه سترګو
که دی غیږ کی اولاد نابینا شته

ژوند ون تار ابنلی دی موری
له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما   اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی

بل ځای کله د چا د ژړا شــــته

جـــــنت ستا قدم لاندی دی موری

تردی لوړ مـــقام کــله د چا شته

که زما په ســـروی داستا سیوری

نه حاجت دطوبی یا هــــما شته

موري!

موري چه خدای له تا پیـــداکړمه

ګران ئی له هرچانه په تا کــړمه

له خـــــپله ځانه لا خبرنه ومه

چه تا له ځانه سره اشنا   کــړمه

په مینه مینه به دی ما ته کـتل

د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه

په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم

پوه دی بی لفظه په معنا کــړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروروديٍ راوستـــم خبروبانــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پـــوری

چه لړخه درد به په ژړا کـــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنـیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبـــــت غیرکی دی وروزلـــم

په عواطـــفودی دانـا کړمه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــره

تا په مسکا تا په خـــندا کړمه

که وایم ستاغیرکی جنت وزمـــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوټیـټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب می دی خدای اومــربی می ته ئِی

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

څومره وړوکــی ومه لـوی دی کړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروروليَ پــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکــی د چـــا لالاکــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــــواریو دی مــــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بـــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمـــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسۍ ،زرکی په ښــــــکار

د بــل فـــــخر   په وژلو د ښا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لـــــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په مـــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګـوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســـیقار

چاسره نقـشه وړه چـــاسره لـــویه

یوبه خـونه جــوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک سینګارکوی ځوک کارکوی ځوک لوبی

مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار

عــادی خلک به کوی عــادی کارونه

نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار

دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونـــه

ځه راوزی جــریده کی د روزګـــار

ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته

لوی جریان کی ئی چه ښکاری ځه آثار

زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګـوره

نوی نوی ځه راوړی لیــل و نهـار

لوی بدلون دی راروان په دغه لوری

وځاریَ دشــپو او ورځو لـویه لار

ډیر وړی ډیر ځه راوړی انـقلابو نه

نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار

ولـــــسی نظام هرځه خلکوته سپاري

هـــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار

مساوات نشی راتلی ځــو چه هیواد نه

بــــاداری آغایی کــــډه نکړی بار

چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی

نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدګـمـــانی غلـط فهـمی

نه وی خلکوکښــی چه خـــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امـیدونه اسری هـــیلی

په   افسون د مـحبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظرهـغسی نه جلـبـیـږی

لکه   څـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چل باند ی کـیدی شی نه په جـبر

څه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیـــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خــــود بیــن نه دي
خــپـــــل بدلـــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومــــــره وی ظــــاهراو با هر

ورته ګوری ظــــــــــاهـــربیـن نه دي

دعـــــدالت تــــــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پــــــله بیـــن نه دي
هغه دی مخـــــی لــــره نه ورځی هیڅ
چا ډیـــــــــرپیمخــــــی ماه جبین نه دي
ورتــــــــه وایه !دنـــــــــیازمنوبد حال
صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پـــــــیټی په مایه اوښانو بارو
یو په بل پــوری تړلی لوی کتارو
غړغړې وې بادیده له خولی زګونه
غړمبیده اوښان له څــــــرمی ډیرپه قارو
یولوربل لورئیې غــــــــاړې غړولې
سم په لاره باندی نه تـــله نا قرارو
د کتارمخکی ساروان وپه خره سور
اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو
مشکل نه و تحـــــمل ددرنوپــــیټو
لوی مشکل په یوه خــــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا   ذلـــت داوښ همـــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســـــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انـــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کـــړی ما کله انکارو

سرکشي مې کــــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کـــه ناپوه که هــوښیار و

په هرلوری ورپـــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان تړل نه غواړم

ماته د مره سیـــک نظر کله په کار و

انسان څه چــه اوښ ئې هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره دروند بارو

مساوات

حـیوانات د غــــرورغــــــــــو او د ځــنګلونو

په جرګه سره راټول شــــــــــوه په ســـوونو

ویلې مونږ به ترخـــــــــــوګرزوبی نــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــوی مجلس داولـسونو
دوي به جـــــــوړکاندی قانون دمونږ دپاره
د انصاف د عــــــــدالت په اساســا تو
د ځنګله قــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته
مونږ یادیـــــــــږو د وحشیانو په نومونو
دنـــیا ډیره ترقی کـــــــــړی هرګــــــوره
ډیر تــــغیر کـــــــــړی حالاتو او فکرونو
مونږ لا پاتې پـــــــــه زاړه حال یوتراوسه
ځئ چه تیرشولـــــــــــه زړوزړو خـــیالونو
جرګه جوړه شــــــــــوه مجلس هم افـتاح شو
وکیلانو شروع وکــــــــــــړه په نـــــطقو نو
سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی
ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو
دې پوه شئ چـــــه مونږ واړه برابر یو
وباسئ ! د تــــــفوق خیال له سرونو
ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی
برتری به نه وی هیـــــــــځ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغــــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطـــــــــــــع نه وه سلسله د تقریرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالــــــت بـــــل شو تبل وخـــــــــوړقوتونو

لــــــیوه وغړمبېد په   قهر ئی سوی ته ووې

راته   وښیه! منــــــګولې د لاســــــــونو

نه دي داړې زما په ځـــیر نه دې نوکان دی

بـــرابـــربه ځــــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره   وړه خـــوله لوئې خبرې

حــــماقت دی تجاوز دی لـــــــه حـــدونو

دی   وینا   سره   بیا سوی په وینو سورو

لیـــوان ګــــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــــس شو ختم هـیـبت په ټولو راغی

لــــنډ و عـــمر د دارنګه صحـــــــــبتونو

مانېجن

سرکښی د لښکر خــــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کــــــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــــوی ودانۍ ځکه
خاورولاندی یمه څـــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپـــــــــر او د تورو گذارونه خورم
جنګ جګړه چـــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســـردي په وطن باندی می سر ایښی
نه وایم سردار یمه خـــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم گورم اورم چه نورڅــــه کوي مونږ څه کوو
ستانوکر که یمه مګر ګـــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تــــــــــــــورو غرونو کښی
لوی بې تربیته شوم خـــــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــــدغسی راغلی یم
زړه بایلم په هــــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــــه زما په سر خاني کوه
تابه معتبر کړم کــــــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بـــــــــر کیدالی شی
ځکه ما نه بر ئې چـــــــــه زه بنکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پـــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پــــــته .اوس سرئي نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زماني ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـلـه سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په ځاځـــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــوی. که رښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ ښه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کیږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسیږو . چه دنورو ترقی وینو پخـــسیږو
اسرې هیلې امیدونه لروزړه کښی . خوهیڅ نکړو تشه طمع کی اوسیږو
ډیرمین په آزادئ دموکراسئ یو. چه ډیر لږ ورته نږدې شو تری ویریږو
نورڅه نه وینو بس وینو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کیږو
داچه مونږهرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبیږو
ډیرساړه اوډیر تاوده شویوه آن کښې . په یوه پوکې تودیږو اوســــړیږو
ته خپل کار په بې غمئ کوه رقیبه ! .مونږپخپلوکښې ډیروران یونه جـــوړیږو
فریبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځـــــله وغولیږو بیا غولـــیږو
زوروره !ستاچاړه زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهیږو
دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تـګ کوم ځای ته نه رسیږو
ماشومان دي چه لوړیږی کال په کال
مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټیټیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان څوک زرنګ ښئ لودګی ده
چل؛فریت؛ټګی ئي وه توښه دلاری . چه راغـــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده
په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده
سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حـــــــــــسین بیګا نګی ده
په مطلب یی هرڅوک نشی پوهیدالی . اشـــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده
اتفاق کښي یې نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی یې په بل ډول بنــــدګی ده
منګی ډک وی له اوبونه خوله یې وچه . سیاست سره همدغه شان ټګی ده
ټګی مه کوه دبل په ټګی پوه شـه! . په ټګئ نه پوهـــــیدل خو سادګي ده
دشپوورځوله رنګونومعلومیږی . زمــــانې بده ګڼـــلی یکــرنګی ده
چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده
دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیــــخونده په یوه رنګ زندګی ده
چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تــوره ورځ د غریب ښـه درنګی ده
ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګــوره داچاره بیــچارګی ده
چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشـت ګوره چه څـــــــــوک څنګه شان ور کوی

زاړه مړ ژوندی پرېږدی پـــــــیغلی ځوانان ورکوی

دورکـــــــــــولو کار کـــــــــــښی مهارتونه لری

څوک عیاشئ کښی ورک کړی څوک په ارمان ورکوی

کله مغرور کړی ســــــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی

دومره ئِی کړی معـــــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی

ته چه هرفکرکـــــــــــــــوی زه درته دومره وایم

که ئِې وزرونه ورکـــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی

داسیاست زوړشوی چــــــــه لور پرېږده ځوی وژنه

اوس د نرتوب پــــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی

یوسړی خور سیاست خــــــــوری شخصیت دسړی

دسرسړی نه پریـــــــــــــــږدی قهرمان ورکوی

د بد بینی تیاره ئِې دومـــــــــــره کړه زیاته چه اوس

داجل وهلی خلک آب حیـــــــــــــــوان ورکوی

بد ګمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــــورو ښوده

خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی

یوبل پسې لاڅه ؛ یوبل ســــــــــــــره هم نه ځی

په داسې حال کښی زړونـــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرو خپل پل غلط کـــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــــه رهبران ورکوی
چه غریبی کړی ورکه لـــــــــــه کورو کلی خنی
دغریبانو دښمن غـــــــــــــــریبا نان ورکوی
چه خاین ورک شی بیخی او ځـوک یې نوم وانخلی
دارالامان کښی یی هـــــــــم دفتر؛ دیوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزیـــــــرنو سفارت ته ئی لیږی
ګوره هیـــــــــــــــواد ځنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خیرونه ورکـــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حریق ته اشاره ده چه د خاینو تیکه دارانو د خیانت دوسیې پکښی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قیده بی جلبه زوردهـــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مـــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــتدار ته ورسیږی
د قدرت هضمول ګـــــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خیال ئې بل فکرئی شی چـــــه ئی لاس په نوروسر شی
بیا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخــــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی
چه پخپل ســــــــرباندی نه وی او په سمو چاروسرشی
تحمل دانــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی
ډیرقوی سړی په کـــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي
شجاعت اوشـــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی
په دې رازباندې هرګوره د یموکـــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بـــه داسې شوری وي
چه د ږیری واک اخـــتیار ئې د ملاوي
کله اورکله اوبــــــــــه وی کله هیڅ نه
ګاه دوسپنو نـــــــینی ګاهـــــی حلو اوي
څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی
په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي
تصمیم نیسی دې ماتــــــولوته هرګوره
ماتول دخپل تصویب ئـــــې مشغولا وي
یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی
بله ورځ ورته تــــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربښکته کول ســـرگردانی ده
د پـــــــښو نه ده زړونـــوستومانی ده
دا دروندپیټی چه په ســــرئې گرزومه
سردوخوري دچنگیز د وخت خانی ده
خبربشوی چه ورته وائې پری اخترشی
په نوکر د خان هــــــمدا مهربانی ده
غـلول چـــل او فریب هوښیاری بولی
هـوښــیاری کښی پټه شوی شیطانی ده
وایم زه له ولــــوړې مرم ته له مړښته
وائې چوپ ښه! دغه برخه اسمانی ده
داسلام په نامه څـــــه ظلمونه کیږی
مالــیدلی خـــانه ! ســـــتا مسلمانی ده
چه دخواروغـریب خـد مت ته ئې رابولم
وائې کله زمـــا کــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو بادار دی

دا یوه عـــــــملی بـــــــــله زبـــانی ده

ښه پوهــــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــــه وایم وائیــــې دا بد ګمانی ده

نه ئې فکـــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کـــــالــــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تـــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غـــــــــــــناد تن جامه کی مفلسی ده

د تـــــــــــقوی لباس کښی پټــه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغـــــــــــــوندی خـــمتا

د روپـــــــــــــیو امیانۍ هم ګـــرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقــتول ویـــــــــرکا

مرثیه نه ده سنـــــــــــــدره حـــماسی ده

څـــــه چی وائی ښه وائــــی واوره باورکړه

ته پوه نه ئی د ده ژبـــــه ســـــــــیاسی ده

نن په سرځای درکـــــــوی سبا خــپولاندی

دغه ټیټ وپاس کیــدل دیـــــــــپلاماسی ده

تملق په اخـــــــــــــلاقی بڼه کښی وینم

اوس ئی نوم قـــــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خــــــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقـــــــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالــــــــــــیسی ئی په رښتیا چه پالیسی ده

داخـــــــــــلی سیاست ډیردی راټیټ شوی

زیربنا د لـــــــــــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرگوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لـــــــوځه اوزی

مه وایه چه یارانه ئی لـــــــــــباسی ده

نامردان وایی مـــــــــــردۍ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه گـــــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئې مه غولـــــــــــیږه انجام گوره

مالیدلی شهنامه د فـــــــــــــــردوسی ده

له بل ځـــــــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د څوورځو مــــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خـــــــوله به تول عمل کا

اولسی جرگه بیـــــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکــــــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښې به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــــدم دې په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــــګرى به دې يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټى زما يـــــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوى خـــر كاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــــشوې ملګرى نه نوکر ښه دي

ماوې هغه د سرســــــــــــړى دي په ښه نوم يادېږى

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســــــر ښه دى

ماوې په يوســـــــــــر باندى كله ټول كارونه كيږى

ده وې له ســــل سرونو يو سر ښكرو ر ښه دى

ماوې ولس به شي بې سره كه ســــــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا كړى دى بــــى سر ښه دي

ماوې چه بې ستـــــــــا له يارانو دانورهم حق لرى

ده وې ها ها په پاده خـــــــــپل مال ته نظر ښه دى

ماوې خــــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوى

ده وې تر څو چه چلــــــــــيږى چل او هنر ښه دي

ما وې ملت كښې ډير صادق خدمتګاران شوه پـــــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری ټولیړی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مـــــــــا ته بی لیډرښه دي

ماوې چه پس له دي کوتـــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې رښتیا د فریب دام د خولې منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما څنـــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــتوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بـــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حـــساب و کــــــتاب

قیامت ئې جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائې هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خـــــــــتلوغوائې کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دڅاروپوژوند هم ښــــه شی

سویه د ژوند جـګیږی ماهیــــــت ئې نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمــدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئی سرپه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهۍ شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــــڅکه دده شپه نه ســــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړېږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي
وایی لوی کور افغانـــــــستان جوړوي
خوشی ناست نه دی ورته ښه وګــوری
د حـــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي
جنـــت ئی جوړ کړ خـو هغه به ورځي
چه ځان نه حـــوری اوغلمان جوړوي
وایی اصلاح مې کړه شــروع له ځانه
ځکه اول ځان بیا جهان جـــــــوړوي
خرب ئی که جوړنکړ زیارت ئې جوړکړ
لیډر که نه جـــــــوړوی ځان جوړوي
دلــــته چـــــه هریو پس له بله راځي
ځان نـــــه ولي بل نه شیطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مـــــــــــــدرسه کښې د اغیارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پـــــردي کلتورپردي لمسون له سرې

حـــــــــلقه بګوش د این آن جوړوي

سرکې څه نه پرېږدی ماغزه ئې مینځې

د سرویښته ئـــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســـــتې دومره غالبه شوه اوس

ځان خــــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بې عـــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که ئې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلــــــــته کله څوک چلیږي بې څه چله　　دې بازارکښی خوبې چله دی ناچله

داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه　　پلارګلوی مې د دي خلکو ولــــــیدله

سیــــــــــاست په دې چل ډیرښه پوهیدلی　　چه خـــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله

چل دانه دی چه هر چاته چل ښـکاره شی　　چل هغه دی چه چل نه ښکاری هیڅ کله

<u>چل ئې نزده چه یه چل دې مشهور شوی</u>　　<u>لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله</u>

هغه څه کاچال چلند د دنــــــــــیا والو　　مامله ئې د دنیا چــــــــــه پر یښود له

دا ښایسته دعاج ږمنځ یې په کار نه دی　　چه ئې سر اوږیره پا که وخـــــریله

څــــــــه په کار زری پڼه ده هغه چا ته　　چه پـــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله

په زینو د زړه رنځور ته ختل ګران دی　　ماته لاندې خـــــــونه ښه ده له برجله

چه ولس له هرې خوانه پریـــــشان وي　　ته هم ښه ئې پریشان خـــــیالی اوربله

رڼا

د هـــــغو له مـــــخې هـرکله رڼا وې　　چه په مخکښی یې د حسن تـــــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کیږی — د بلبل ژوندن د گل په تمـــــاشا وي
چه ښایست د چاپه سترګوکی ځای وکا — یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي
د جمال رڼا ته مونږه خوشحالیږو — منـتظر د نوري شــــپي غله د دنیا وي
له ښه مخه څــــوک مخ نشی اړولی — زهدان ورته کــتونکی په غلا غلا وي
عـــــبادت نه ده ګناه ده ډیره لویه — که طاعت حقــــیقی نه وي د ریا وي
چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو — که چا خپل ځان پیـــژندلی په رښتیا وي
لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی — په نطفه کی یي لا وژني که د چا وي
چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښي — دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي
څوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا — سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی
نه پـــــــتیږی منورفکر مغزو کی — نه پــــــتیږی که د چا بدن کی سا وی
که رڼا ده د ښـــــــکلا ده یا د علم — سخ د هغه چه دا نا وي یا لـــیـلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خـــوازاد نه دي قـــبیله کی دي اسیر
خـــــیل او زی نه وتی نشي که وکیل شی که وزیر
دلـته ژوند قبــــیله ئی دي قبیله لکه قبله ده
تـــوجه ورته لري ټول که صغیر دی که کـبیر
فکرخوی قـبیلوی دي تش لباس ئي مـــدني دی
آغا نه دیموکرات کیږي که هـــرڅومره شي تنویر
قبایل اوعـــشایر لاپه قـــــــوت اوزورچلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبیلی تـــــقویه کیږی مـــــلیت خوارو حقیر

جنګ جـــګړې د قـــبایلو په قانون کله حل کیږی

تــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانین لرې تا ثیر

یو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د افغان له کورو کلې خدایه ورک کړی دا توپیر

شته په هر قام کی ګوندونه په یوه خیل کی خیلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســــــعود دی که وزیر

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زیاتــــیږی

یو هم نکړی په دې کار کی نه تاخیر اونه تقصیر

چه اساس قبـــــــــیلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــــس یی نظر نه وي په خپلوانو وی زهیر

د ملت په نامه باندی قـــبیلی ته خدمت کاندی

که احـــمد او که مـــحمود دی ګـــنه یود بل نظیر

خیال اوفکریی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پـــټیږی پری پوهـــیږی که اعـــمی دی که بصیر

که تعبض اوامتیاز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پټیږی پری پوهیږی که اعمی دی که بصیر

فامیلی احساس غــــالب دي خویشخوری کله پـــټیږی

که هـــــرڅو ئی پټوی څـــــــوک په خبرو په تقریر

یوه کورکی اوســــیږی د یوه کـــوریی مه بولـــــه

حیـــثیت یی برابر نه دی د بـــــا دار او د اجــــــیر

قبــیلوکی صاحبان شــــــــته اغایان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــت کا خان وبیګ ارباب او میر
نامرئی وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه ګوری
مجبور وګڼه هر ګوره دارسمی مـــــــــریی وزیر
حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ویني مـــــــنفل دی
دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر
همنوعی که دلتـــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره
چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر
که هرڅومـــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی
چه سره ســـــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر
مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی
جـــوړه نه راځی په زړه کی د بدای او د فقیر
خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی
خوتړلی نشی ســـــــترګی د وجدان او دضمیر
د لـــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا
ازادی اصلی معـــــــنی ده محرر! د تحریر
عدالت دیموکراسی هم دلــــــته شوه قبیلوی
او که دغه شـــانته نه وي څوک یې کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څـــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرږلی ســــــیلاب سیلی رعد بریښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خـــــــــوشحاله نه دي

نه په بدای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قــــبیلو د مذهـــبو د ژبو

اخـــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فـــــــــــــکر د قهر تکر

دلوی بــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویـــــــــنو مړیده نلری

قهر آمـــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ یي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فـــــتني پټي په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهـــــــلو بد اثر په غـــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق ناري وهـــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئــــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمـــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعـــتماد په حکومت نلري

له خـــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســیاسي نظام کښی څـــــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دي په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویـــــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی و ینم

د اعتـــماد جــلـــسو ډیره آتــشیـــنه ویـــــنا

آخر سرېږي د دي اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسې روان سبـــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیری پسي ځـــــــــــــــــی کله اوربل پسې ځی

د اقتدار خولۍ چـــــــــــــــه ایښې په هر سر باندې دي

سرته ئې نه ګوري خـــــــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی
چه شنه ګیاه ئې لاس کښی ووینی قــــــــــــاتل پسی ځی
رنګ یی کړه ورک چه په خــام رنګ محض جلبل غولیږی
نه ماهیت نـــــــــــــــه ئې هیـت وینی محل پسی ځی
لکه سرسام بـــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی
د تحول په نـــــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی
ځان غورځوی لــــــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت
مندړه وراخلی هسی نـــــــــــــــــه چه تامل پسی ځی
افتخارات اولـــــــــــــــــــوئې ګټې مشکلاتو کښی دې
د لوړ همت خـــــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه ګورم

چه کــــــــــرلی اســـــتعمار وي هغو ګلو ته نه ګورم
پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښــــــــــــکلوته نه ګورم
له هغو ســـــــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی
خدای دې عشق بې پردی نه کا پرتوګ ښکلوته نه ګورم
که د فکر ښـــــکارولو یا د حــــــــــــق ویلو ځای وي
د چا سترګو رډولو غاښ چـــیچلو تـــــــــــه نه ګورم
په توده مینه چه نکړی دا ســــــــاړه زړونه تاوده څوک
په تودو تود و خــــــــــبرو تودولو ته نه ګـــــــورم
چه هــــــــــــر څــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جـــــوړ کړی هغو ځلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فــــکر ګـــــــــرانه تمـاميږی

سياست له حــــقــــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خـــــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دې خوږوته زما خوله کله جـــــوړيږي

دامونږ تول ورته وړانده ښکاروکه ځنګه

چه د شــــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتــــــيا چه زورورنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتیا ده چه د دروغو مزل لــنډوي
یعنی دا چه سړی ژرځای ته رسیږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله دیـــنه زیات هیڅکله نه ټیټیږی

د درګاه سپې

د صاحب د درګاه ســــپې
د غـــــریب کاله سړی
په نظر کښی یو شان نه دي
یو ئې خــپل دی بل پر دی
د جـــــناب په نامه یادیـږی
د لــیـلی د کوڅی ســــپی
جـنـاب نه دی هـــر سړی
که مزدورشی د صاحبت څوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که څوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی
سړیـــتوب ساتل ګـــــناه ده
په حــضور کښی د بـــادار
په نظر کښی د اســتـثمار
هغه سپی چه صاحب کور کښی
په نــعمت او ناز ســــــاتلی
یو سړی د ســـــپی خدمت ته
بودجه کښی منــــظور شوی
نورو ســپـیو غـــوندی نه دی
له مـــــــزدوره معـتـبر دی
د صاحب چه پری نظر دی
صاحب وائي زما سپی ته
د ســـړی په نــظر ګوري
په ادب کښی یی هـــیڅکله
له انـــسان نه کـــم مه بولـــئ
اودس نه ماتوی کـور کښی
ځـــــې د باندی چیرته لري
چه ئـــې نکړئ چغه کـــوري
له دهــقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مینځلی کــــیږي

ډیر خواران او غـــریبان یې

ژونـــدانه ته هــوســــــیږي

لکه ســـــپی د یـــورپیانو

نازوی ئې بي بي جــــــانه

چه په ســـپی ده مهربانه

د ســـــپی دا قـــــدر چه ولـید

بې هــــمته انـــــــــــسانانو

ډیرو ومـــانه سپـــــیـــتوب

د دنـــــــیا د صــــاحـــبانو

سړی سپی شوه سپی سړی شوه

د صــــــــاحب له برکــته

او زمونږ له دون هــــــــمته

که انسان اســــتخدامیږې

عملاً د سپی خدمت تـه

د قانون نظر خو ښه دی

د انسان لوړ کرامت ته

حقوق واړه مساوی دي

د بـــداي او د فـــقـیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالـــمجانـــــین ته

هلـــتـــه و څو لــــیــــونی

ډیـــر بی قـــیده غـــږېدل

ژبـــې نه وی په فـــرمان

ازادی وه د بـــــــیان

په خـــبرو بنـدیز نه و

نه و ډار د څـــــارنوال

د خطر احساس هیڅ نه و

بی پروا و ناطـــــقان

نا خـــبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدې رنګ په رنګ خبری
بی ادابو بې ترتـــــــیبه
د هر چـا کلام مصؤن و
لکه څــــــوی د پارلمان
لــــه قـــانونه په امان
دروازې که وې تړلی
څنځیر پـیـچ و لـیوني
په نامه شــــــفاخانه وه
هـــــیچا نه باله زندان
بـدل شـــوی و عنوان

له هــغه ځـــایه چه لاړم
د محـــــبس تورو کو ټو ته
هوښـــیاران لا په عذاب و
تــــــرینه ښه و لـــیوانیان
دا د عقل دښـــــــــمنان
په پښو کی زولـــنی وې
په لاسو کښی اتـــــکړی
هــــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان
په بد حـــال کښی و بندیان
مـــــګر ژبې بندې نه وی
ویـــــــــنا وه ډیـره ازاده
نه له بند ځخه بـــــندیان
نه له اوره پتـــــــنګان
چـــــــه راووتم له بنده
تګ راتګ هر لور ازاد و
هر ځوک و پخپله خوښه
غـــــــلامۍ ته و روان
د یوه د بل بـــــــندګان
آزادی د فـــــکــــرنه وه
ژبې بــــــندی وی له ډاره
په احتیاط احتیاط مجلس کښی
غـــــــــږیدل به وزیران
وایه! چـــــیرته و زندان
په کوم ځای کښی و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی

اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور

په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه

خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور

په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره

وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منـګور

لوګی اورنه دي پیداخوڅوک نه سوزی

د محـــــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګــــی دواړه
د یوه مخ مـــــنور او د بل تـــــــور
د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــــونه
ســـــــــوزوی دظالمانو کلی کور
د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه
ما ډیــــر خوار و زار لیدلی ظلم زور
ډیر سپاره مستو آسونو غـــــورځولی
یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وائیې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و
چه رستم د زمانی ورته حـــــــــیران و
ډیر غــــــویان یې سترې کړی وجغ لاندی
په قلبه کی ئې اوبه کړې ډیری سپاری
نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و
کار او زیار ته ئې ورکـــړی امتحان و
د خپل مـــــتې او بـــــــازو له بـرکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه یٔې ژوند ښه کـــور یٔې ودان و

له نســـــتۍ نه راوتلی و هـــــــــــستۍ ته

له وچ ډاګه یٔې جوړ کړی ګلـــــــستان و

رســـــــیدلی یٔې باغـــــــونه و ثمر ته

د انګورو وړی څوړند شان په شان و

چه ناڅاپه دا د کار سړی رنځور شو

بیاپکښی نه هـــــغه زورنه نه هغه توان و

چــــــــه د باغ د ونــــو ونکړه پالـــنه

د زامنو په هــمت کـــښی یٔې نقصان و

باغ له دربو له کـــبلو څخه ډک شــــــــو

د وحشی بوټو له لاسه هــر څه وران شو

نیستي بـــــیرته راروانه شـــوه کاله ته

چه د کار ســــړي رنځور او پریشان و

د دهـــــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو

له یو تاک لاندی ما ایښی ډیر شــــیان و

اوس یٔې ځای ښودلی نشم دومره وایم

چه وړیائې مــه ګڼۍ په قیـمت ګران و

که په لاس درشي نیستی به موشی غوځه

له روستۍ سلګۍ سره یې دا بیان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه   وروسته
شپه اوورځ په باغ کښې سترې اوستومان و
د هرتاک بیخ ئې ســــپېره چه څه پیداکړی
پــــه تلاش کښې د موند لو   سر ګردان و
دباغ خاورې لاندې باندې شوې څــــوواره
هیڅ پــــــــیدا نه شوه د ورکې په ارمان و
پــــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خــــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښې صد چــــندان و
د دهـــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانـــــدې ډیر شیان و
چه د کار سرې جوړ کاندې لــــــه بیکاره
دغــــــــه پــــــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غــــوندې سر راوړ
چا په سر کښې فکر لوې لکه غـــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندې له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دې مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ
راووړ اِنجې ډیر ناوړه بوی جهان ته
ګل دنـــــیا ته خپل وجود معطر راوړ
یو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهــــلو
بل ښاخ ګوره چه ئې سیوری ثمرراوړ
له یوه لرګی نه دارجوړشوبل یوټل شو
چا له ځان سره خیرونه چا شر راوړ
چاکړه زیاته دښمنی په دی عالم کښی
چا پیغام د محبت د بـــــــــــشر راوړ
د چا لاس کښی تیره توره ده ګواښیږی
چا د پـــــوهې او د فکر هـــــــنر راوړ
چاد خلکو د امید سترګی ړندی کړی
چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ
انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو
د بشر پـــــوهی لره ئې وزر راوړ
هغه مه هــیروئ هــیڅکله عــــــالمه
چــه عــــالم ته ئې د مــینې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مين

ځوک مين په ښکلا ځوک مين په ښـــــــکلو

يو په خوله ترى اخلى خوند بل په كــــــتلو

د چا برخه د ښكلا درک و احـــــــساس

د بل برخه وى جنسي د لک و تـــــــماس

يوليوال وي چه ترى واخلى خوندخلوت كى

بل وى محوه په جــــمال د طبيعت كښى

محــبوبه د هنر مند ښـــــــــــــکلى معنا ده

معشوقه د بـــــوالهوس پادر هــــــوا ده

د چا ســــترګى ځارى ستورى او سپوږمۍ

د چا برخه هـــــــــــــــوسونه خر مستۍ

د يــــــــوه نظر په شكل او صورت وې

او د بل محـــــــبوب خــپله محــبت وې

ظاهر بين په سپين پوستكى ميـــنــــــيږى

سطحى مينه ځى پوستكى ژر توريږى

شكلى وى فـــــــانى ښكلا ده بى زواله

بـــى نيازه له ګاڼو له خـــــــــط و خاله

د ((الفت)) محبوب عرض نه دى جوهردى

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښی ئې چه ښکلی دی هنردی

ځلوریځی

فکر کښی خیال په خیال کښی فکرنیول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعـــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ویښه لیدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبریم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظریم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خیال او فکر ته پیدا په شان د سریم

هغه وینم چه یي نورنشي لـــــــــیدلی

هغه وایم چه یي نورنشي ویـــــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهیږی

زه په ژبه د مآل یم غـــــــــریدلی

څلوریځی

که رښتـــــــــیا نشي ویلی اوسه غلی

دروغ خومه وایه که ځان ګڼی ښاغلی

آس ئې مه بوله براق ورته مه وایه

بې لکی خره ته که خر نشي ویلی

یخواکور کښې بي بي ناسته وه مستوره

تـــــله بازار ته په سودا پسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوریځی

غــلام عقل غـــــــلامی لــره پـیدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخــپل آغاوي
چه په خيال کښی ئې سباکه يوڅه ګرزي
ده ئې وچولی کښی لوستي ډير پخـواوي

د آغا ګناه بي بي غـــــــوندی مستوره
د مزدورګناه هم وی لکه مـــــــزدوره
بي بي نشی ليدی څوک مزدوره وينی
څه به وايم د دی خـــــــلکو له شعوره

څلوريځی

لـــــه ټوټکو غــــــواړی اثر د مسيحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ږدی اوښ ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بـــــــي وي
کورنۍ او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کـــوي
سر ټيټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هـــلته زورورته په ګـــــونډو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندي په مونږ کلانکاری کوی

ته ئې چه بد ګـــــڼې هغه خلکو ته ښه ښـــــــکاريږی
تا ته خوارږه خلکو ته زهر ونه وترخه ښــــــکاريږی
چه   په مجلس کښی یی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړې هغه غله ښکاریږی

معکوس شوي اساسونه د هـــــستۍ
ځکه لوړ مقام ته رسي په پـــــستۍ
ډیرخه مومي چه له ډیروشیوتیرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستۍ

هم شعرونه هم کارونه کـــــړه جوړ
دلیک لاولوست مي کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــتانه مي نکړه هيــڅکله
که مي هر ځومره مجلسونه کړه جوړ

څلوريځی

قهرمان د ســـــياست دي هر يزيد
ولايـــت لره په كار دي بايـــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج كا
ادهم تــــاج نه بهتر وګانه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی
چـــــــه لانه وی د عمل کــورته راغلی
نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی
خصوصاً که چلوونکی وی نـــاولی

چه دویـــنې درجه دې نــــــشي دنګه
نـــورځه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه
ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی
سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال
په وینا کښی ګوره عکس د مقال
د پښتودا حماسي عالی شعرونه
درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښـــــــــتون ډېر دي تېرایستلی شاعرانو

مغرورکړی په ستایـــــــنو ادیـــــــــــبانو

که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی

ورتــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوریځی

لاپې شاپې ځان ستایل غټې خبرې

که هر څووی زړورې زورورې

قوت نه دي کمزوري او بیوسی ده

شاعرانووراغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کــــــولو

لکه نرد لـــــــیاقـــت خـــــرګندو لو

په دي شرط چه اهلیت وښئ په کارکی

نه چه ځان ښئ په ځان سبنـــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموریت که په ښه وجه ښه صورت وي

لبسرين پوډر ته به څه ضرورت وي

کار ورانیږی نه وایمه چه څه کیږی

که معیار د لیاقـــــــت زیب و زینت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده

هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده

د حـــق ساتلو او د ځان قـــــربانولو پوهه

لــــــه اولوالعزمو لویوخلکو د دنیا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډیري خـــبري

د خولې شور کله کوی د جنګ لښکری

چه ســـــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړې وايي شيه او ورځ سندرې

فـــــکرمه بيايه يوی خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقيد ئې د ګاډۍ آس غوندی نکړی
له اوهــــــــا موئې ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغـــــسې شوری وي
چه د ږيرې واک ئې لاس کښی د ملاوي
کله اور کله اوبـــــــــه وي کله هيڅ نه
ګاه د وســپنو نــينې ګاهی حــلــوا وي

څلوریځی

ځـينې ځيــنې تــشوي پکـــښی ډک زړونه
ځينې نور غـــــواړي چه ډک کړي تش جبونه
په وينا کښی چپ په رايه کښی چه راست وي
مخـــــالــــــفـــــه ئې ده ژبه نه لاســــــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر څــه په يو رازنه دي لـيدلی
څوک يوراز اوڅـــوک بل رازدي پوهيدلی
د ګـــــــــمان که نه وي حــقيـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غـــوليدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پيری شوه
د پيری او مريدئ بازار چه سوړ شوه
سياسي رنګ ئې پيدا کړ ليډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقيقت کښی جوړکارونه ورانوی
ياتکی يادیـــــره زياته سادګي ده
که بتان په بت پرســـــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خــــبرو باندی
بد ګماني نه ځی هیـــــښکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوښوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صــــــاحب د کوم هنر کړي
ورپه سربه کړي خــولۍ د پوهــنـــتون
باورنکړم چـــــه بدل ماغزه د سر کړي

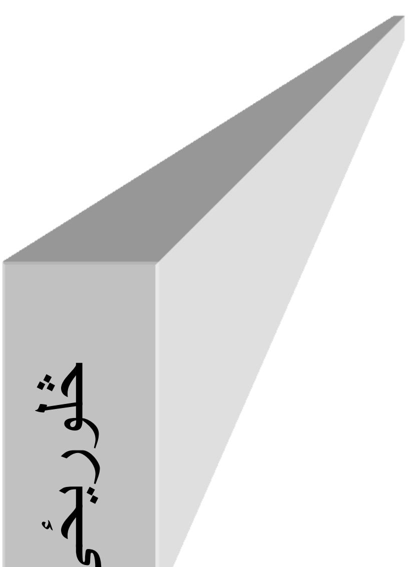

له ځـــانه لري شه چه ځان ويني
جهان نه اوزه چــــه جهان ويني
نه ډیر نږدې لیدی شي نه ډیرلري
نه به تورتم نه ډیر روښان ويني

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیکاره اوناکاره به کاردار کــړي
یوبی واکه اوبیوسه به واکدارکــړي
د یابو زین افساربه کــړي د زرو
ګمان نکړم چه بدل به يې رفتارکړي

داعادي کـــــــــــتابي پوهه چه یادیږي
په لیک لوست باندې هرچاته حاصلیږی
دماغي انـــقلابي نـــایابه پـــــــــوهه
کله کله کــــــوم شاعر کښی پیدا کیږي

وژله یـــــــوازې د تیغ کار نه دي
مارهم قاتل دي خوخونخوارنه دي
چه بشری کـــــــــرامتونه وژني
هغه ګڼلی چا خـــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیټې نوم وي نور څــــه نه وي
پروا نشــــــــته که پراته ورته واښــــــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هـــــــــــــنره ژوند به بلمنګه سابه وي

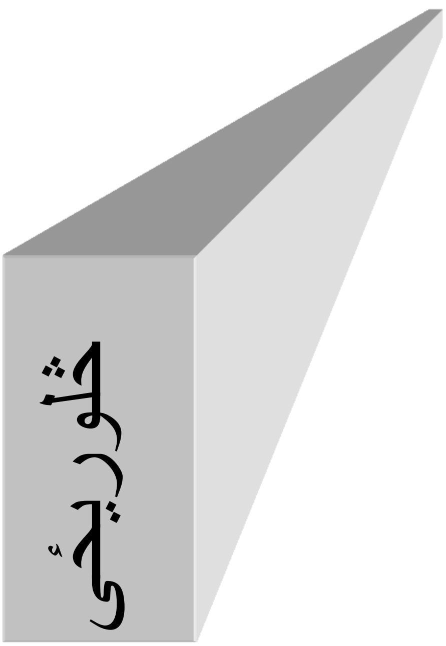

که هرڅومره غولیدلی عام نـــظروي
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروي
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بـــیا ئې هم قــضاوتونه معـــــتبر وي

چه شوتله په آخـــــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي سابه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفــــــیت دی
فـــرق ئې نه وي له حیــوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــواړی کنځلو سره
نه غواړی قـند مخلوط له ګلوسره
کابــینه غـواړی اعتماد له شورائ
له سـپکو سـپـــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و
پکښی رحم اچـــــول کارد عسی و
ورکـــــــاوه یوه ظالم بل بنه کاوه
یو د عـدل بل د مــــــيني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی
مريدان دي ډيرکــــسان که پـيرناکس دی
له مریده بندګی د خــــــــــدای مه غواړه
که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده
له قوي سره کـه نه وی څـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګــرزيدلی
تفنن د پـــاره لاس کښی د بــــــينا ده

څلوريځې

په ضعـــيفه اراده عــقــــــــــل حاکم وي
کــــــه قـــوي وه اراده نوبيا خـــــــادم وي
د بـــشر خـــــد مت ته عــقــــــــل پيداشوي
په دی شرط چــه روغ وجوړصحيح سالم وي

عــقــــــل ګوري ارادي ته د انـسان
چه تيری کوي که چا سره احـــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پيدا ورته دليل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انــــــسانه
د ماغ کله ازاديږی په اســـــــــــانه
نه ورکيږی غلامي رنګ ئې بدليږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی
چه لوی شـــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نـــــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داوهاموخـــــــــــــرافاتو
بــــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غـــــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

مجلسونوکښی ښه کیږی تــقریرونه
تنهايي کښې پیداکیږی لـــوړفکرونه
چه هم فکر هم وینا دواړه عالی شی
اجتماع او انــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غـــــــــــــالبه تنهائيې شي
ژوند بیخونده شي چه محض دانائيې شي
که بخيی په جمعیت کښی شي څوک محوه
خوښي زیاته شي خــــــو کمه بينائيې شي

یوه ښکلی ښایــــــــــــسته پری پیکره
بله توره ناشولته بد مــــــــــــــنظره
کمیت کښی یی فرق نشته کیفیت دی
چه یوه ئيې کړه بلا بله دلـــــــــــبره

ګونګ مې خيره ړوند مې اوازپيژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپيژني
چا په یوراز چا په بل راز ولیـــــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي رازاهل رازپـــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظرمــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فـلسفی شي
د شبنم طوفان ئې مخه د کارنيسي
د   لمدو ختوخو لړ اوبه کافی شي

ذره بين عقل ته هـــــــرڅه ډير غټيږی
وړه پچه ورته لوی پيچومي کـــــــيږی
تيټ وپاس ورته مهيب کاندی خپل وهم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښـکاريږی

څلوريځی

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شيطان جوړوی
مريدان نيـــــــــــــسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاــــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموې چه بل احـــــسان
بیا دعوه کوې د خیر او داحـــــسان
دا که ستا بشر دوستي وې بشر دوسته
لا به څکړې که لیوه شې یا شــیطان

خوښ مې دی لوی مجلـسونه شورائیي
یا د فـــــــــکر په عالم کښی تنهائیي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هـــــرجائیي

ظالم خـــــــوب کښي ډیر په زوره خریده
دي ویده و خو را ویښ ئی کـــــــړه ویده
دایې خوب دي چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خـــــــــوبه ویښیده

په یــــــــوه ډوډئ مړیږی قـــلــــنــــدر
په ملکـــــــونونه مړیږی سکـــــــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وږی فقیرموړدی
له بـــډای سره تل جوع الـــــــــبقر

یووکیل ته ځـــوی ویل چه ولی پلاره
کارته نــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره
هغه ووې چه په کار او په خد مت خو
تنخا ګانی مـــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خــــو یوهم نکړی داسـلام دپاره
حج ته د خـــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره
هرڅه چه کـــړی د قام لیډر اصلی منظوریې داوی
چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی
چه وزیر تـیـــتوی سرځای ئې لوړیږی

څلوريځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمـــنی لاندی مـــــــــــــرداریٔ
چه وکیل کاندی خوله وازه مــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقـــــــــــتدارد عزت وږی
ګنه سترګی چه غـــــــرونه نه ډکیږی

راته ووېل د نـــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نـسوار

د جـــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شـــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه لیس وي پورته شـوي
ګل بید ښه وی چه سر ښکته پریـــشان وي

د انسان جـــــوهر دژبې ګویائې ده
هـــــــمدغه ئې زیبائی او دارائی ده
بی له ژبې هیڅوک هیڅ نشی موندلی
دانائی دلـــــــــــــربائی که بدائی ده

په خوراک کښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نــــــغمه اوري غوږونه
د ښــــــــــایست په ننداړو سترګی خوږیږی
د معنی په خــــــوند پوهیږی د ماغونه

چه جهاد سیاسي نه وی مسلکی وي
سیاسي مراعاتو نه لایـــــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

انحراف چه له مسلکه قــبول نه کا
ناکامی هــم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی
سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی
په اذهانو کوي لـــــــــــــوبې خطیبان
وینا په مـــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیــــــــــږي
نفس شیطان لره هغو مره مغلوبـــــــیږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مربښت نشی دا کار په لوړه کــــــیږي

کموي روژه غــــــــوښتني شهواني
مضمحل کړی هـــــــوسونه نفساني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غايه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نـــــيسى صغير شيخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خـــــــونده

خلاص مى کړه خدايه! د حرص حسد له بنده

له دوستانـــــــــــــــــــوسره زه ښه يم پخپله

لـــــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوى په ډول په نغاره

فحاشى کړى ډيره پټه کـــــــناره

د زاهد پټى ګناه لرى تــــينګ ستر

عبادت زهد و تقوائې وى ښکاره

ځوک خپل فکر ته ملګرى لټوي

ځوک ملګروته خپل فکر بدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځی

چه خاوند د عقيدې وي په رښتيا
عقيده له چا نه نه قـــــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خــــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديږ ږدې نوهوښياري ده
بد ښه کيږي ښه بد يږی په خـــــــــبرو
په وينا کښې خو همدغه ساحـــــــری ده

داسطحي خـــــبرې باد وړي برباديږی
چه خبره وي عـــــميقه پاتی کـــــــيږی
سطحي مه اوسه ډير زيات که عميق شې
په خـــــــــبرو دې بيا خلک نه پوهيږی

په منطق او استدلال حق باطــــليږي
ياباطل د حق په ځای باندې دريږی
فلسفه عقـــــــــل او پوهه هغه وايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ويلو خــوشحاليږی

راغـــونډيږی ډيـــــر عالم په مـــــــــداري
ياچه غم وي يا ښـــــادي او سيالــــــداري
که څوک خلک راټول په يو ملی هدف کړی
ديته وايـــئي قـــيـــادت او لــــــــيډري

څلوريځې

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګـــــردانه
دا د تـــن نارامي ډيـــــر درته ښـــــه ده
کـــــه دې ورکــــه نارامي کړه له وجـــدانه

توره ئې اخيستی لاس کښی نه ده توريالی دی
خوب کښی ئې هم جنګيدلی نه دي بريالی دی
داسي تش نومونه دلته ډير مونږ اوريدلی دي
رنګ ئې د لـــيدونه دي هـو نوم يې ګلالی دی

چــــــه پــــــــــه ډيرمشکل پيدانوی معنا کړم
په ډير زيات کوښښ يې ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پوهیدو دپاره چــــــــــــیرته

خلیلی مجروح پژواک یا بل پیــــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته

چـــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته

زورورته ځوک دلـــــــــــــیل نشي ویلی

دلیل وایه! مساوي یا کوردلــــــــــــیل ته

آزادي که خـــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی

افتخاربه پري ونه کا که هــمت یـــــې افغانی وي

قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لــــوی اختروي

آزادی سره تړلې ډیر ه لـــــــــــویه قـــرباني وي

خوښه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی

چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي

دلته د عمل آزادي هـــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي كه آزاد ازاد فكرونه كړېي

نه ئې زړه كښې صداقت، مينه وفـــــا شته
نه ئې ستركو كښي څه شرم او حـــيا شـــته
سياست لري څــــــــومخه څــــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله كښې سل ژبې كوياشته

په سركار قد رو قيمت كوره په كار دى
كـه كار نه وي محض سرڅه په كاردى
د كار دار ټول اهـــميت كڼه په كار كښي
بيكاره كار داربل شى نه محض دار دى

كه وى شعر لكه دريښكى آبـــداره
د صنعت هنراوفن عـــالي شهكار
ورته غوړمه نيسه هيڅ آزاد فطرته
كه پكښى د غـــلامۍ وى څه اثار

بايد شعرشعورخلاص كړى له قيدونو
ترقى لـــــــورته رهبرشي د فكرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــرافاتو بتان مات کړی

وی منکر دزوراو زر د قـــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرڅـــــــومره کم وي

خداي دې نه کا چه شريک پکښی صنم وي

پــــــــــه ريا چه د مخلوق د پاره کيږی

که شــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ريا زهد تقواوي

له تګی برګی چل ول نه مبرا وي

څوک يې کله بازارونوته را باسي

سود سودا لره خوزهـــد د ريا وي

که په پوهه مشهورشوي افــــــــــلاطون

ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــجنون

شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنـــــــګون

داچه ځــــــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خـــــــــــــــــرځوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قـــــــــــــدر و قمیت باندې د ځان

ځــــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راویښ کړی او پوه کـړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کـښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحـــــــال مـه وایه کاڼه او نابـــــــینا تـه
بی ستره شـــــــــــولي ښځی او جونه
هم رشـــــــوتــــــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بي ستره مینه بـــــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهـــــــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــــــه نژاد نسب بناده

څلوريځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــوری تړلی

نژادی تـــوپیر ئی ښه ســـــــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غــــــــلجي یا درانــــــي

یا ازبک یاهـــــــزاره یا تــرکمـــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بـــــــد دي ولسونه

دې قــــــانـــــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر ښــــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نـــــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلـــــــــــوي پـــــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خـــــــوله ورکوي

هــــــــرزردارګــــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چـــــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا طالب که هرڅـــــومره فـــــقیروي
فقیر نه دي د سرو سپـــــینو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د څوورځوحاکم وي
د ده ظلم وي څـــــوورځــې که ظالم وي
خـــــدای دې نکړی جــامعه په ځان ظالمه
چـــــــــه دا ظالم هم قــایم وي هم دایم وي

دي ملي فرهـــــــــــــنګ اساس د ملیت
هم ملي ثروت دی هم مـــــــــــلی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډیرسهیم کړی
په دولـت کښې د کلتوراوثـــــــــــــقافت

د یوه خوله ســـــپی د بل سیـپی د درو
وی بیباکه خوله د ســـــــیکو زورورو
یوچه سیکه سپی خوله هیچا ماته نکړه
ماتوې خلک ډکې خولې له مرغـــــلرو

تقاضا د جګ اوټیټ نه وی یـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګـــــوره باغبان او پالیزوان
یـــو تیټ بوټی ته میوی پسې تیتیږی
بل جګ ښاخ ته دمیوی لوروی ځان

مچ کـــه پاس د چا په سر ځای ولري
که په لوی دسترخان خوری شکرتري
که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی
بیا هم نشي پریښودی مردارخـــوري

کــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګــډ وي
لـــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي
په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل څوک
سیـــــاست رانه نانزکی جـــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي
شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړه نه وي جاذبه لـــــري د مینی
ورسره اخلاقي تـــومنه د تقواوي

څلوریځی

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی
که یوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی
هریوه نه پخپل ځــــــای کښی اخله کار
پام کوه! چه یوهم مړنکړی په ځان کښی

که په ظالم څوک بلوسیدلی نشی
د مظلومانودوست کــــــیدلی نشی
د خداي د پاره دښمني ده دوستي
خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فــــــکرونو دماغونو کښی بندیانو
په عمری قید مقید و محکومــــــانو
رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی
د مرګ حکم په عمری قید د قیدیانو

د بلــــــــــبلو پروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغــــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوریه هوښیارۍ دي بلبل نه دي

یېږ یه غورکښی دا حال ووایه هوښیارته

عناد په زړه کښی تـوره لاس کښی کبر سرکښی لري

ډیر عـــــــــــذابونه ډیر و خلکو ته نظر کښی لري

پټې عــــــقدې د ظالم تریوتندي کښي غوټه ښکاری

خوله ئې هم سپۍ ده اوخروړی سپي په درکښی لری

یو شــــــان نه دي نصیبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فــــــــــرقونه

چــا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا پـــــخـــیلوخــــدمتونو تاریخونه

د یوه آسـوده ژوند کښی شرم وعــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتـقــوئ نه وي ډیر ثروت کښي
ډیر مالـــــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

څلوریځی

یـــوظــریف نقل د هر مجلس و
په لـــــطیفوئې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیګیرانو د کلی د څخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

اوس خــــاورو لاندی چه نه غږیږی
ټولـــــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژرهـــــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بـــــینائې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائې
چا دښکلو ښــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مــــادي ژوند ډیر خواروزاروي

چــــــــه یوازې له معنی سره ئې کاروي

د مــــــــــــــــادي اود معنی مــقابله ده

چه هریو شي ډیر غالب هغه بل خوارشي

هــــیواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه کلی کورونه وران شي

سره شي په ویــنو ډیر میدانونه

یوه سړی نه جوړ قهرمان شي

چــــه تیاره راشي ډیوه رڼا شــي

ډیوه مړه کـــیږی چه شپه سباشي

د ډیوې ژوند دی توروتیاروکښی

مهرویان شپه کښی رعنازیـباشي

دلته هلته لفظ بدلیږی اوورکـــــــیږی

معاني په هـــــیوادوکښی نه بدلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لــفظ جسد دي د معنی
لفظ مړکیږی معنی بل لفظ ته نقلیږی

څلوریځې

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا
پـــــــــــوهیدلی په معنی دي د بقا
خودارکار کله شي هغه څوک کولی
چـــــــه راغلی وي مهمل اوبیمعنا

په احتیاط احتیاط په لاره نابـــــیناځي
ړوند بې لاری نشي تلی که ځي بيناځي
یلي خلک وینی لـــــــوړي او ژوري
بداپان نه وینی زمکه په هـــــوا ځي

څلوریځې

یوڅه اصول دي ژوندانــه ته ضــرور
خوچه ژوند نـشي داصــــــولـومزدور
ایدیولوژی ښه ده د ژوند خد مت کښی
نه چه ژوندون ته شي بادار یا تربــور

عـــــــــــقاید که مذهبي که سیاسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئېزم کښی چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــوړوي
مناري موله سرونو جـــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلـــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيـــــاست کــښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــومره کړی ســــــتاينه
خــــــــود دين روحي ســره عنادی دي

لـــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږپه کور کښی زولنو کښی وساتلی
نن په مرګ له زولــــــنوڅخه آزادشو
آزادی ته خــــــوشي نه دي رسيدلی

ملاووي ليونی مرفوع قـــــــــلم دي
ګنهګاراومسول نه دي څه يې غم دي
چا ونه وې چه په داسې بـــې ګناه نو
ولی شــــوي دومره ظلم اوستم دي

څلوریځۍ

احترام د سرتــــــــاج نه د مغزو
لوی توهين دي حقيقت کښی دسرو
قيمتي ګوهر په غوړ کښی د خوبانو
بهانه ده د دولـــــــــت د اوريدلو

يــــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وويل ډاکتر
دومـــــــــــــره ډيره چاغي خوري د سړی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورڅه مه خوره پس له دی غوښې دځان خوره

چــــــــــــاغ بدن دي قوی زړه لره خنجر

کارله فــــــــکره کارنه شي پيدا

ګڼه چــــــرګه اوهــګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دې مجسم فــکر

يووبوله ابتداء بـــــــــل انــتها

سيـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار

خوکه مالګه ډيره زياته شی ياکمه

بيا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جـــــابر شی جابر مجبور

ظالم بـــــــدليری خونه ورکيږی

نه حــــــــاصليږی اصلی منظور

په نامه باندي چنـــګيز وي که تــــــــــيمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ ئې سپين وي که تک توروي اوکه سور
رنګ دې ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم
زمهــــــرير غــــــوندی وی يخ که سورتنور

سره وســــــــــپنه په سره اورکښی پولاد شي
سره زر اور کښي شی زيورقدريې زياد شي
هـــــــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي
دنمرود اور کــښی حاصل ډير لوی مراد شی

څلوريځی

حــــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر
جـــــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر
د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی
غــــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کـــــــــيږي آزادي چه مړشی ډار
ډارزندان دآزادیَ هم ئې مـــــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی

نظر فـــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مـــــــــه کوه خبرې کوه کار

بی خـــــبرو کار په کار دی د بادار

دخرکار اود خره فـرق به نوڅه وی

که خرکار لکه خر کار کړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقــــــــتونه

عیبونه ئې بولی خلک هنرونه

چه قـــدرتونه مخ په زوال شی

هـــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي مینې بی معنا

د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی

مبتـــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده

د لولۍ د ښـــکلاشرم وي بها

وایـــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــــــــــــه ویونکی ئې وو ایه !آفرین

که تشناب هرڅومره ښکلی وې جوړشوی

مجبورت دی ورتـــه بــــــــیایي نه تزئن

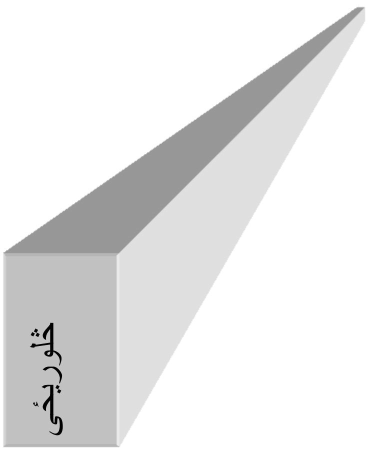

که خــــبرې وي د دروغونغاره

لفاظی کښې ډیـــــره لوړه مناره

ترینه ښه ده یوپه سله یوپه زره

د صادق ګونګي د ګوتې اشاره

په عادی حال کښی عـــــادي غوندې انسان یم

د ژون د چـــــــــاروکښی له ډیرونه نادان یم

په بل حال کښی څوک زما په خوله څه وائي

چـــــــــــه بیازه پخپله هم ورته حیران یم

دعــــشق تـــوردی د عاشق د سترګوتور

سربلند شي چه په عشق کښی شي سرتور

په مـــذهـــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سیوری نه ښه دی د عشق اور

سیاست زورته زیب زینت ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــه شخصیت نه حیثیت اخلي
بـــــی شخصیت ته حیثیت ورکوي

بـــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شي يو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

څلوریځې

ژبه په ویـــــــنا ژوندئ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مینه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفـــــــــکر وینا مینې په هنر

وائې چه خبرې لـــــــه خبرو پیدا کیږی
فکرپه وینا کښی زرغـــونیږی اوغونډیږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چه خــــــــــيرى له خبروپيداكيږى
فكرپه خـــــــــبروكښى كړى وده اولويږى
نه واى كه خبرى هيڅ به نه و په دنيا كښى
هـــــر څوک د خبروپه قيمت كله پوهيږى

كه پيداشي

كه پــــــــــيداشي محبوبه ښكلى طنازه
په احـــــسان اوحسن دواړو كښى ممتازه
ميـــــــــــــنه ناكه حياناكه لمن پاكه
زړه ساتونكى عشق پالونكى ښه همرازه
نه مـــــــــــغروره په جمال نه كبرجنه
نه د حـــــــــــــسن سوداګرنه چلبازه
په عـــــــــــرفان باندى مينه دل آګاهه
د نظرپه ژبه پــــــــــــوهه بى آوازه
چـــــه مى زړه په يونظر لمبه لمبه كړى
اوآګاه مى كــــــړى د عشق له سوزوسازه
چه شـــــــــي ماته لكه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــــــه دنیا اومافیها مې کړی بی نیازه

ښکلی شـــعر کښې به ښکلی مقام ورکړم

تری به جـــــــوړه موسیقی شي دلنوازه

د صـــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن

حقـــــــیقی عشق به پیـدا شی له مجازه

په داسې حال کښې

چه زور حاکم وي ظالم وی مـــــــشاور
وکیل جـــــــابروی یا وکیل د جابر

حـــــــقوق دانان وي نوکران دخان

قـــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر

جـــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان

هـــــــــریو له بل نه غلطی کښی ماهر

شاهـــــــد کذاب وی مصدق ئې خائن

د حـــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر

رشـــوت رائج وی واسطه نـــــــــافذه

کوی ډیر کار د چــــــا لحاظ او خاطر

مســـــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز

حـــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کـــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی څوک نه پریږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چــالــــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خـــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغــــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حـــال کښی عــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پوهیږی ء!ښځه څــــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مــــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهاالی مریم))د خــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونــــــــــدون ئی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم یو رنګ اوبله رنګ کښي د خپل مجنون لیلا ده

آدم نه تـــــــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هـــــــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چـــــــــــا دلته پیداکړی ښوک ځي پسې جنت ته

ښــــــــایست د جنت حوره بل ښوک نه ده همداده

دنیا ته چــــــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دي

په ښـــــنګ کښی ئی ولاړه زمونږ بي بي حواده

ملــــــــــــــــګری د سفرشوه ساره دابراهیم(ص)

ښایسته ماریه ځــــــــانته بللي زمونږ مصطفئ ده

د حسن په قصه کـــــــــښی دعشق په افسانه کښی

مـــــــــشـــــــــهوره په عالم کښی د مصر ذلیخا ده

فــــــــــــــرهاد ته ده شیرنه له هرچانه رنګینه

وامــــــــــــق ته ډیره ښکلی له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخــــــــــــانۍ ده موسی ته ګلمکۍ

د فتح خــــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابیا ده

په سردي د غم پـــــــــیتی سرېیه!که ډېر دروندوی

چـــه ورک دي کړی غمونه د سرو شونډومیکا ده

توښه ده د خـــــــــــــــــوښیو د راز راز رنګینو

د ژوند هره صحنه کښی دي د مــــــــــخ رڼا ده

سوفیا، تایلر هــــــــنر کښی عرفان کښی رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میـــــــوند خوملاله بی همتا ده

کـــــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حــــــــــــسن ملکه خود زېره جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوړ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطــــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کـــــــــــړی سپک داوړو پیټی سپره شي په اوړو

د عیش آرام بســـــــــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښــــــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شـــــــــــــپی ښه ده پخلا ده

اخـــــــــــــتر کړې د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصـــــــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د ځـــو کړي درد سره ئِی د ځوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیرٍ کښی یی ماشوم خوښ هم پلارد ماشومانو

اولاد تـــــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښی توره لاس کښي کبر سر کښي لري
کـــبر جن کله رحم زړه کښی زړه ځيګر کښی لري
شکنجو د ځــورولو رنځــــــــــــولوکار کښی
ډيرعذابونه ډيرو خلکـــــــــو ته نظر کښی لري
پټي عقدې د ظالم تريوتندي کښی غـــــوټه ښکاری
خـــــوله ئی سپی ده خروړی سپي په در کښی لري
زورد دنيا که د ښکلاوي په هـــررنګ کښی چه وي
کبر،غـــــــرورپه ستمګر اوبه په دلبر کښی لري
ښکلی لـــــــــري دولت د حسن سرمايه د غرور
ظلم و ستم وســــــله په کور دتوانګر کښی لري
زلفی ماران که د لـــــــــــبران لري مينو لره
تورمار د مارد زهـــــروآب تيره خنجر کښي لري
که د چـــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی
نشته پروا که د لبربا دلـــــــبر په بر کښی لري
سياســـــــــــتونه ضد په ضد کښی پټوی هر کله
ظلمت د ظلم، د احـــــسان عدل په لمر کښی لري
د دقـــــــيانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د مـنـــــــــــــور کښی لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تیـــــــــــارو کښی میني غلا کوله

له پلولانـــــــــــــــــــــدې ښکلاپټه تجلا کوله

د ګل په شـــــــــــــان وغلي غلي مسیداد ښکلو

پیغلو په شـــــــــونډو کـښی نری غوندی خنداکوله

مابه په غلاغلا کـــــــــــــتل تـاته تابه ښکته کتل

خدای دې خـــــیردرکـړی چه ماغلاوتا حیا کوله

راته دی څکه نه کـــــــــتل چه درته سم وګورم

نظرد خــــــپل منظــور په باب خدایږو بلا کوله

که دی کـــــــــــــــتلی راته مادرته کتلی نشوه

اعتنا نه کـــــــــــــــــولو کښی دی اعتنا کوله

د زړه درزازدې راته حال ستا د زړه ډېر ښه وایه

د حال په ژبه دې لـــــــــــه ما سره نجوا کوله

په خولی د ست د سپینی خـــولی که دراته نه کولو

دا سلا ماته ستا د سرو شــــــــــونډو مسکا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــــناتو دې ډېر ښه پوهیدم

آفرین ما ته چه ئی مـــــــــــــــا څه ښه معنا کوله

مادرته سترګو کښی ځای درکړتا په زړه کښی راکړ

خـــــــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله

د شعر بیت کښی می وصال دعشق اوحسن ومـوند

((الفت)) هـــــــــــــــنر نه بـس همدغه تمنا کوله

د مینې او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســـــــــــــپین مخ ووینم غزل جوړم

بل کارمی نشـــــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم

بکره معنٔی ښکلی کـــــــــــــــــومه د هنر په سینګار

د ذوق لـــــــیــــــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم

توري تـــــــــــیارې چه ورکی ګړم د حقیقت له مخې

له عشـــــــــــــقه اوراخلم له ځانه روڼ مشعل جوړم

چه افسانه شمه په عـــــــــــــشق کښی زمانوته یادګار

لکه مجنون ځان نه د عـــــــــشق ضرب المثل جوړم

چه د چا خیال خاطر کـــــــــښی هیڅکله ونه ګرزمه

چه په درشل کښی دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم

وصال دې نه غواړم پـــــــټ نه درځم په تورشپه کښی

د عــــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خیال کښی نه یم ته خوزماخیال کښی ئی تل
هـــــــــره شبیه دې خط و خال څنی اوربل جوړم
چـــــــــه نظرونه پکښی بند شي له نظره نشي
لوګی کـــــــــوم درته ځان زلفې دې ولول جوړم
دسترګو تـــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال ولید چه ئی څـــــــــومره مجلل جوړم
چه پکښی مینه او ښکلا فـــکر او خیال کړی نجوځ
د ((الفت)) بـــیت کښی د معنئ رنګین محفل جوړم

د ژوند مرثیه

نـــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه
دا زما وجـــــــــــود د مړو هدیره شوه
لکه وچـــــــــــــه خاده یم په قبر باندې
اوجـــــــــنډه می د لـوخ تن لنډه جامه شوه
نه بلبل شـــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښي
خزان وچ کړم ورک مې سیوری او میوه شوه
که داژوندوي او مــــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خــــــواوس په ما باندې سړه شوه
ماد خــــــــــپل اوسنی ژوند تصویرایستلو
خو د ژوند نغمه د خــــوارژوند مرثیه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه ومه ځـــــــــــنګه شومه؟ خبرنه یم
چه د چاله غـــــــــاړې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمیر

زمــــــا زړه زمـــا ضــمیر
په سرسترګو دي امیر

ځـــــــه چــه وائي هــغه وایـم
که ســندره ده که ویر

غـــــوړاوســترګې ویـنی اوري
د لپـسند او د لپـــذیر

هر څه کــــړم دزړه په خوښه
که محسن یم کـــه شریر

ښکلــــــوي رابــــــاندي زړه
تک سپین مخ بدرمنـیر

بل وخت بیا راباندې ښکل کړی
سپـــــینه ږیره د فقیر

زر

هــر صــورت قـــبلوي زر
هـــــیولئ د خیر و شر

خولې ته خوندشې غوړته ساز
حـــسن ته ښایسته زیور

د شــهلا ســــــترګو رانجه
هـم عـــــینکی د نظر

د مســتیو سرمــــایه ده
عــقل فکر دی د سر

هم شراب شي هم کـــتاب
کله عــیـب کله هنر

بلا دفـــع کــــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهـــــــد چاته زهر　　هــم جنت دی هم سقر
د شــــــــاهانو د سر تــاج　　خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پـــاک جاي نماز　　د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی　　د حـــــیا د سر ځادر
هـــم مسجد هم مــیخانه　　پـرې ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونـــــدون دود د ستور　　کله ځـوي او کله لــــــور
ظلم جـــــبر،انصاف عدل　　خیر غوښتنه کله چـــــور
که واده ئی دی که غم دی　　د ځاروو په وینو ســــور
په مذهب د جبر هر څوک　　پـــیدا شویدی مجـــــبور
ګوډ تـــــیمور کله منلي　　ګوډ غذرونه د مــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو　　څوک چه ډیرلری غرور
د بـــدرنګی په نظر کښی　　ښــه مخونه وی مــنفور
د نظر محوه کـــــول وي　　د ړانــــــــده ظلم منظور
په ژړا د خــــلکو خاندی　　په غـــموئې وي مسرور
زړه ئې هغه وخت یخیږی　　چه جهان کړی سورتنور
ده مـــــــړښت د استعمار　　عـــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړیږی　　ترې جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقيقت ښکاره
مرګ او مړينه د منصور

تــر بګني راژوندۍ کيږي
په وژولـــــــو د تر بور

چه يو کلي په مرګ وران شي
ګورستان ئې شي معمور

د يوه مرګ د بل ژوند دي
د طبيب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خــــوشحا ليو روڼ سباوون
تورو تــيارو کښې د غم شبخون
تــحـــولونــــو د زمــــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــاه و جلال
مـــال منال د فرعون قارون
دم اودعــــــــــا د پير وفقير
قهر او مهر د هــــــــمايون
نصيحتونو د حکـــــــــــــيمانو
عقل او فکر د افـــــــــلاطون
په ما ونــــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعــــشق جنون
کړمه له هــــــر څه زه بې نيازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولــــت می په خرابو کښی

وموند چه عشق کړم خراب زبون

هــــنر دشعــــــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګــــــورم

د سترګــــــــــــو تورد، مجنون

دسترګـــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصیرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســــــــــــیرباندي د محبت

د مهرویــــــــــــانو په یو افسون

زه بیخی بل شوم بل مي جهان شو

بدل می یــــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جـــــسماني نه دی

ځوک لـــــــیدی نشی زما بدلون

زه هغه نه یم اوس چه پخــوا وم

دي زمـــــــــــا کله زما پرون

ما ولـــــــــید بل چا لیدلی نه دي

له خپـــــــــله ځانه د ځان بیلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الـفـــــت)) موندلی فیض له الفته

ښه ده چــــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حــسن دې کـــــــه ډیره تجلی لري

ړوند د مــــــــهرویانو څه پروالري

چیرته چا لـــــــــیدلی اوریدلی دي

داچه ښکلی نــــــــــازپه نابینا لري

نشته شکلـــــیتوب که بینائی نه وي

سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري

تورتیکری دې تورزما د سترګودي

ځکه زما ســـــــترګو کـــــښی رڼا لري

سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی ئی

سترګې تور د سترګو کښی لیــــــلی لري

وائې ستــــــــــرګې ډیر څه په کتلو کښی

غـــوږ ئې ناوري زړنو کښی غوغا لري

نه ده بـــــې ادبـــــه د لیـــــــــمو ژبـه

سترګی خـــــــــوله سترګو نه حیا لري

حسن او نـــــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــــــر بل کیف بله ادا لري

کله وي ښــایست په ړوندوسترګو کښی

حسن ځـــــــــای نظر کښی د بینا لري

مینه د ښـــــــکلا ، ښکلا د مینې ژوند

بی نظره حــــــــــــــسن څه معنا لري

یو که نــــــــه وي بل ئې کله تمنا لری

خیر دي کـــــه دې حسن له نظره شوه

بی نظره حسن څـــــــــــــــه معنا لري

مه پټوه ستـــــــــــــــرګی زما سترګونه

سترګی پـــــــــټول څومره ګناه لري

ژوند غړوي ستــــرګی پټوی ئې مرګ

وګوره! ژوندون څـــــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــوری یـار

د ســــــــــــــترګو باندې پیژنی اغـیار

حایل نه دي هیڅ حجاب د زړه د ســترګو

نه ئې مخه تـــــــــیاره نــیسیي نه غبار

لمر ترې نـــــــــشي پـتولی تورې ویځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب گرزی مـــانع او نه حصار

صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوږواوري

آوازونه د سکـــــــــوت او د پـــندار

چه ولاړوي تـــــوله شـــپه قایم اللیل

ورته یـــــو وي د دنـــیا لیل و نهار

د حال ژبه وائي حال د صاحب دحال ته

په دې ژبه پـــــــوهیږی اولواالابصار

په رښتیا چه بیــــــــدارشوي له غفلته

مرګ هم نه ویده کــــــوي هغه بیدار

زړه ازا ر د صاحـــــبدل شي چه زیارت ته

کله ور شي دل ازارمـــــــــــردم ازار

چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته

مري هغه چه یې ژوندون وي مســـــــتعار

فـــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو

ګازرګاه کښی د هـــــــــرات د پیر مزار
دیـــــــر نقشونه محوه شوي محوه نشو

په افکارو کښی د ده نقـــــــــش و نګار

صورت سینګار لږ وخــــــــت بیا زایل شی

زوال نلری معنـــــــــــــی په روح سینګار

الئهي نـــــــــــامه یې دردي بې نظیره

په نظر کښی په غــــــوږو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــــرفان یې دی وهلي

چالـــــــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونــــــــدا خونه و د حال هم و

ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفــــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــــــر لور ته ازاده

چـــــــــــه ملګری ئي د لاري شوه انصار

د قــــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپـــــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــــوري

او تمیم انصار پکښي شمـــــــــس النهار

د عرفان لـــــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنیا کړی پـــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــــبر د لاري د عارف

د دنیا توښه تــــــــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی

باطنی احســــــــــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صـــــــــــــوفي لار د ځاروونه ده

نه د لاره د مـــــــــــــــوتیر او تیز رفتار

ده د فـــــــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صــــــــــــبر،قربانی ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوچــــــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــــــلبه نه رسيږی کلانکار

له فطرته ســـــــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــــيد نه د درهم اود د ينار

حرازاد دي ځـــــــــوک چه وی ازاد منشه

چه يې نور آرازدي وه دي احـــــــــــــــرار

د صوفې سترګی مـــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅــــــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه ځـــــــکي د چـــــا نمکخورن دي

زړه غــــــــني او مستـغنی نفس ئې ډېر خوار

ژوند يې نــــــه دي د هـــــــوا او د هوس

بی هـــــوا وي د عــــــــــارف دار و ديار

زړه ئې پاک طـنيت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونـــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عيشونوله خـــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کـــــــه هر څه خوري دنيا دار

يو خوړلو بل خـــــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خـــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نـــــه نورد نورونو رد دي

د نيکی پـــــه مـــــــــــزه پوه دی نيکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چــــــه لـــــــــري جام د شهادت

بی شهیده څــــــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جــــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فــــــــــــــداکاری نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک یې بولی که ئی زړه کښی وي بل ډار

بې له خدایه چـــــــــــــاته سر ټیټوی کله

که ئی سر له تنه غــــــــــــوڅ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تــــــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئی کښی خــــــیال پیدا شو د دلدار

بی زواله پــــــــــــــــادشاهي کاندی فقیر

حقیقی فــــــــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاګ شوغزني وران شو

حدیقه د سنـــــــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئي جاه نه ئې جلال شته

مولانا جــــــــــــلال الدین دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئې د نــــــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عـــــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکــــــــــــــیدو دي

د خواجه انــــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډیر خــــــــــــلک له خلکو

هیروی نشي هــــــــــــــیری د ده یادګار

نه ورکیږی نه ئې څــــــــــوک شی ورکولی

باقیات الصـــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نـــــــــــــــــه په ډیر لیازاوامتنان

څه شی واخیـــــــست له اصلی نرخه ارزان

خریدار لـــــــــــه حده زیات و ډیر خوشحاله

ډیر ئې مانـــــــــــه په سر ، سترګو احسان

ویلې تل به وي ستـــــــــرګو کښی نیکی ستا

ستا نیکی به هـــــــــــیره نکړم په هیڅ شان

بل چا ووي خرڅـــــــــــوونکی ته چه ولې

تا په دي سودا کښي ومـــــــــــــانه تاوان

ددنیا سودا خــــــــــــــوده د سود دپاره

کوي ګټه پکښی هــــــــــر وخت هوښیاران

چه ئې ګران واخلي او خرڅ یې کړی ارزانه

هر سړی پرې کــــــــــــوي حکم د نادان

په څواب کښي ورتـــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان

ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی

نه ویني ته هغه ســـــــــود چه وي پنهان

ما په لړغــــــــوندې تاوان چه ته يې ويني

ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان

د هغه ګمان و دا چه یـــــــــو څه اخلي

خبرنه و، چه په ماخـــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه ئې ځان د خلکـــــــــــــو کړ علمبردار

چه ئی نه و لامـــــــوندلی اقـــــــــــتدار

چه له قهره آمریـــــــــــــــــت ته ریږدیده

چه ئې لاړې توکـــــــــــــولی په دربار

چه نظام يي دهـــــــــــــــرڅه مسٌول باله

چه دښمن ئې د اولـــــــــــس ګڼه سرکار

چه ئې نه وه د بنمـــــــــــــینی آشتی پذیره

چه ئې هر حکـــــــــــــومت وباله غدار

چه راڼه يې تمــــــــــــــلق د درباریانو

چه دیو تن ټولـــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــاردار او باداری

چه ئې خلکوته نه غـــــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکۍ داقـــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلـــــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غــــــــیږ کښی ونیو

درباری شـــــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســـــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا یې توری شـــــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحـــــــــــــــــده یې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــــو ددربار،دربار رټوُنکی

کړه ئې هر څـــــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئې خوند ولـــــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خـــــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال يې بل شوسړی بل شو
خدمتګار ئې هم د خـــــــــــــلکو شو بادار
چه اصلی څیره د چـــــــــابڼئی هر چا ته
اقـــــتدار دی قـــــــتدار دی اقــــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نـــــه وي زورور خان و
څوک ئې نوکر و څوک مزدوران و
اړاومحـــتاج وصاحـــب نــــــظر ته
د امــید لاس ئې اوږدو نــــــــوکرته
یوازی نــــــــــــــــشو په لاره تللی
لاس یه ئې بــــل و لاس کښی نیولی
یـــــومزدورخـــــــاص و،د دې دپاره
چه خان به بــیــــــا ئې په سمه لاره
بینائی خـــــــــــــــرڅه په نابینا وه
ځکه ئې ډیــــــــــــــره لږه بها وه
د سترګو حـــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نــــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخـــــــــــوخبرنه و
په حقــیقـــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابیــــــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خـــــــان مزدور
داد خانئ دي دود دستــــــــــــــور
دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی
بینائی راغــــــــــــله په استملاک کښی
د بــــــــــــــــل د پاره په کاریده له
بل ته ئې لاره د تلو لـــــــــــــیدله
په خان ګرو شـــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربښتیا هغه ملــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظـــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکمیت دخلکو لاس کښې
حکومت وي د ملي قـــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځـــــان حاکمه
د عامه افــــــــکاروي قوي اثر
نه تبعيض نه امتـــــيازوي نه تيري
په حقوقـــــو کښی وي خلک برابر
د هرچا اعتـماد وي په عــــــدالت
قوانـين وي له هـــــــر چا نه معتبر
آزادي ديمــــــوکراسي وي واقعي
خطر نه وي کـــــــرامت ته د بشر
مخور مســــــــلط نه وي په نظام
اهليت اولياقـــــــــــــت وي مخور
سراو مال وي په امان فکر او نظرهم
زورور چه پکـــښی نه وي پخپل سر

محّمد(ص)

محمد بي اوره د خـــــــــــــدای هغه انوار وليده
چه خليل اورکښی وليـــــــده موسی يي نارولیده
ليده ئی هرڅه چه ا عـــــــــــلام الغيوب په نظر
د ده ليدل کله ستـــــــــــــــرګو د اغيار وليده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کـــــــــښی یې قیصر کسری سرنګون
چه پ خـــــــندق کښی یې تاثیر خپل ګذار ولیده
سترګی بـــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان
چه فیلسوف پري پو هـــــــیده عـارف عیار ولیده
نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر
تیارو کښی ورک انسان د بـــــــل عالم اسرارولیده
راغــلې دنـــــــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر
نه دي راحت ته عـــــــیش نه مهردخپل پلارولیده
په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی
د دنـــــیا ژوند دي له خـــــــــــــوارو زارولیده
د مورله مــــینې شـــــوې محروم هم د نیکه له میني
په ماشوم تـــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده
هر چه نه سخت دښمن خـــــــپل تره ابولهب شو د ته
پردی اوخپل دې ځـــــــانته ټول ځومره په قار ولیده
یوازې خـــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته
ځوک دی بې خـــــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده
نورټول دکفرپه خـــــــــــــوا یوته د اسلام په خوا
یوازې نه وې ځـــــــــــــان سره دې کردګارولیده
ستا دښمنی جـــــــــنګ او جګړه ډیر وخدایانوسره
د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده
دخدای په مـــــــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډیر لـــــــــوی انقلاب ته ځان تیار ولیده
نه بیوسی نه ډیر قــدرت تغـیرپه تا کښی راووست
استقامت دي هـــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده
دنیا بدله کـــــــــــړ له تا دنیا بــدل نکړې ته
که دي خـــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده
ډیر غنایم اوډیری فـــــــتحي دی په برخه شولی
ډیر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده
پخپل سرت ئی ســـــتا په شان ثابت قدم ونه موند
که زمانې هرځـــــــــومره ډیر ثابت سیار ولیده
د ریاضت لوړې سخـــــــتۍ دې په ځان تیری کړلی
مزوچړچو عیـشونو کله ستـــــــــا در بار ولیده
تیاري دې ورکې کړی د حـــــق رڼا دې کړ له خپره
د اسلامي عـــــــــــدالت لمر دار ودیار ولیده
د لیوه ویره د پـــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه
چه ئی ستم ظلم وحـــــــــشت اوزور مهار ولیده
سرکشان واړه پریشـــــــــان شوه فرعونان حیران
چه مومـــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده
لارې دې جـــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ
خلک دې حــــوړکړه ډیربې لارې دې په لار ولیده
تا محمد!دایمان قـــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعلیم د خپـــــــــــل ایمان زورایماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــــــرورد ابوجهل پایمال

په تعجب په خـــــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتــــــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صــــــــــدیق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســـــــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بـــــــــــیا نه هیڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقـــــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښی

په روح په ذهن ،زړه نظرکښی موستـــــــــــاولیده

د ٍلاتـــــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطــــــمــــــــــنان

چه چـــــــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کـــــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کوندې بیا پــــــــــه ځان کښی ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمٔن لاړې چه اساس دې استـــــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقـــــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستــــــــا په شانی بل معمار ولیده

څوک چه لوی شـــــــوي په غمومشقتونوکښی و

هم مونبي هم مو حـــــــکیم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــښي مینه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي میـــــــــــــــنه ددنیا د سیم وزر

په پاک زړه کښي پاکه میـــنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کـــــــــښي مینه وي د ګاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنیا مینه په زړه کښي

یوه مینه ستا ته زړه کـــــــښي نوری مینی کړه بهر

د مین نظر هرکله وې پخـــــــــــــــپلی لیلی باندی

د پتنګ نظر په شـــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بیګانه ،لیـــــــــــــــــونی بیا فرزانه

چه په عشق اومحبت کـــــــــــښي شي له ځانه ناخبر

حال ئی بل شی خیال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عـــــــــــــــــالم کښی د یو چا په یو نظر

د دنیا تورو تیارو کښي پټی ســــترګی ویده پروت وم

د راحت بـــــــــــــسترمی پریښود چه می ولیده سحر

له عالمه کناره شـــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګنه ګونه کښی څـــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنیا نکړې طــــــــلاقه د عقبٰی لیلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شــــــــــــپی چا لیدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښی
مستی نجونې وې راغونډي
په سازونو کښی می نـوشې
په کیـــــفونوکښي مـدهوشی
خنداګانی شولې مستې
آرزوګانی په نڅا شوې
جنتونه ور ښکاره شوه
دخیالونو په لیمو کښی
چه یوه پیغـــــله و دیړی
نوری پیغلی هـــوسیړی
شوق راویـــــــښ شی
ذوق راویـــــــښ شی
سا پیدا شی اومیدوکښی
ناوی جـــــوړه په شینګار شوه
د ښایــــــــست دیـــــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګی تـــــــــوری په کجلو
په شپین مخ زلفې خـورې شوې
خـــــــــیالی ناوی سوه شمباله
د وصال د شـــــــــپی د پاره
ناوی جوړه شوه خو چا ته؟
یـــــــــوړانده ته نابینا ته
چه ئې نه لــیـــــده جمال
بید دیــــــــداره،ووصال
چا ویل د ناوی کور کښی
فکر وکــــــړئ څه کوئ
نا وی چـــــا ته جو ړوئ
د سنګارمعـــــنا به څه وي
چه کاته ورته هیڅ نه وی؟
که کوئ خوشی خـــواری
د ړوندو سترګـــو د پاره
بل ویل دود او دستور دی
هـمـــدغه د زمــــانی
چه ناویانی سیـــنګاریږی
په پودرپه لب سیـــــرینو
ځوم که ړوند وی که بینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــیا

د دنیا رســـــــم اوراوج

نه بینا ګـــوری نه ړوند

د شهی شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیـــــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بـــازار کښی د ړوندو

مساوات ګوره ســـتاتـلی

لا رســــــمو او رواجو

پکښی نشته توپـــیرونه

د غنی او د فــــــــقیر

دا عمٔی او د بصـــــیر

نه منطق دلـته چلیږی

نه د عـــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــتی د رواج

زورور دي رواجـونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیــــــــــــــکه ته نمــسو وویل بابا

احترام ته دې کووسبـــــــــــــا بــیگاه

بربه ناست ئې ښکـــلــووبه دې لاســـونه

جوړووبه درته ښـــــــــــــه عبا قـــبا

سموو به ډې پنې چه چـــــــــیرته ځـې

ته به مخکښي یې روان اومـونږ تر شــا

په ادب کښي به هیڅ نه کـــوو تقـــــصیر

مبــــــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امــسا

ستا وجود دي غـــــنیمت زومونږ دپـاره

ته نورهیڅ کړه کــوه راته دعـــــــــــــا

نوم به ستــا وي اوکارونه زمونږ.لاس کښي

تابه ساتو لکه خپل پیر اوپـــــــــــــیشوا

خوزمونږ کارکښي کارمه لره مونږ پریږده

خپلی خوښی ته چــه هغه کــــــــړو که دا

دا دستور دي چـــه زامن ئی شی د کار

د کاله واک واخــــــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائی چه یووخت په کوم لرې ځای کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښې یـــــــو ښامار اوسیده

چه مسلط په یـــــــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هیـــــــــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به یــــــوه سره ډولۍ کښې

یوه ښایسته پیغـــــــــله د خلکو له خوا

ده ته پیشکش وړاندې کـــــــــیدله مدام

له افسوشونوحـــــــــــــــسرتونو سره

ډیری ښایسته جـــــــونې قربانی شولی

په لوښو ډیـــــــــــــــری میندی وژړیدې

د یو ښامار دخـــــــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شــــــوې ارمانونوسره

څوچه یوه ورځ پـــــــه دې لاره باندې

یوغیرتی ننګیالی ځـــــــــــوان تیریده

د ځنګله خوا کښی ئې ډولۍ ولـــــــیده

دانتظارله عــــــــــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قیـــــــــصه واوریده

د یوی پیغلی له سروشـــــــــــوندو څخه

د غضب اورئې زړه کښی تاو پـــــــیداکړ

د شجاعت له غـــــــــــورځنګونو سره

قسم ئې وخـــــــــــوړ چه ښامارېه وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســـــــــــــر قربانومه دلته
نه ځمه هر څه کـــــــــه پیښیږی راته
مرسته کوم له اولـــــــــــــسونو سره
ښامار چه راغـــــــي ده په ډیر شهامت
په تیره توره خــــــوله ورڅیرې کړله
دښامارخوله څــــــیروي هغه چه ځي
د بلاخـــولی ته جـــــــــــــرئتونو سره
د یــــوه ځـــــــــــوان له برکته ګوريځ
یواولس خـــلاص شود ښامارله خولی نه
په یوه سر له لـــــــوي ښــامار سره جنګ
ښائی د ځـــــــــــوان به همتونـــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیـــــابیا هـــرچیرته زلـــزلی دي
نارامه ټــــــــول جهان دی شـــورونه غلـــغلی دي
د زمکی له زړه قیـــــــــــــــــد شـوی براسونه
چه پاتی دی لازړوکښی د خــــــوار غریب ګـیلی دي
سینـــــــــــــــدونه کاریزونه ،چـــینی ویالي وچیږی
چه هیڅ وخت نه وچـــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــــښي په هروخت لوبيږی

چه وخت په وخت بدليږی د زورلاس کــښی آلې دی

شراب د زاړه خم دی پکښی هـــــــــغه نـشه ده

محــفل او ساقی بل شــــــــــوبدلی ئی پياله دی

شعار يی نوی کړی چـــــــه تيرشعارئی هيرکړو

آهنګ نوی سازنـــــــــــوی هم نو قلقلی دی

زوړ نو ئی ګـــــــــــرزولی لباس بدل کړی

زاړه ارباب سره اوس په بل نـــــــــوم قوالی دی

اوس زور دی هــــــوښيارشوی د خلکو وکيل شوی

د خلکو په نامه ئی پـــــــــه خلکو څه حملی دي

چه خلک احمقان کـــــــړی، ړانده کړی شعـورونه

غلط پروپاکـــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی

هماغه کبــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي

هماغه اشتهاده هـــــــــــــــماغه نوالی دي

له شرمه کتی نشـــــــــــــوبربنده ناروا ده

په غلاغلا ورته ګـــوری د چا سترګی چه غلې دي

قدرت اخلی ملت نـــــــــــه ،ملی حکومتونه

ملی قدرت ته ځکه په تائې غـــــــــلبلې دي

چه نه کميږی هــــــــــيخ او لاپسی ډيريږی

يا زورد زورو يازمـــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پـــــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتـــــــــــــه وائی زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وايو کـــــــــه کوم وخت کښی ووايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

څاروی بی زبــــــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه خپل حق خــوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

څو اديبان او شاعـــــــــــــــــــران په يوه لارو روان

هـــــــــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خـــــــــــــــــره يود بل څڼ ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهيږی؟

څوک څه پوهـــــــــيږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پټه حامله وی خـــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کيږی د چـــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تياره کښی زيږيوی څــــــــه د سبا دپاره
د توری شـــــــــــپی قهرمان يو اود سبا بل وي
تيارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــه خپل طوفان نه وينی
د آغازسترگی د انجام قهرمـــــــــــانان نه وينی
ډير تغير ونه زمانی ســــــــــــره دنيا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــارسينما ته راځي
څول ډيرامی جوړوی څــــوک ئی تمثيلونه کوی
سيا ستونه په هـــــــــنر کښی ډير کارونه کوی
تراژيدی کاندی کــــــــوميډی سپين کله تور ښئی
ډير مقدس د خدای نعــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لگيا خلکــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چيغو چيغوخلک کانه کړی چه پلان جـوړوی
دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څـوک وي؟
اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟
زمونږ نظر خويو څـــــــو نوی قواري وينی
د لوبيدو نکو ناآشنا جعــــــــــلی څيري وينی
بی روحه عکس حرکت کــــــــوي خبری کوي
هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعليم

توره تياره وه انسان ورک خپـــلو وهمونو کښی و
شعور او فکر د تـــــــــورتم په زندانونو کښی و
د ځان له سيـــــــــوری ډاريده د ډاربنده و انسان
د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و
د عقل ســـــــترګی ئی ړندوی وي لارئی نه ليدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهـــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګڼه

د شیطانانود پـــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پـــــه سجده باندی و سرټیټ کړی

د سرلوړۍ فکرونـــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لـــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبــــــــتانو بندګۍ نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنــــــــــوئې پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران اِلـــــــــــفته اِدده کارته کتل

څه چه راوړه هـــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهـــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښې محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکې ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبـــــــــاط د اسمان زمکې سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښې د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستـــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــابن ده د قریشو غرور

چه ئې قریش و بنـــــــدګان مات ئې کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کـــــــښې دا پیغام یې راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــلومان یې کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــنه کښې امان

هغه فقیرو،چه ئې ډیـــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچـــــاته سل سل اوښان

خیرئې عامل ته ورسید اوترقـــــــــــیامته رسی

چه ئې تیاره زړونه رڼا کـــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کــــــــــــامل سرېتوب

سړی سړی شوه په رښتـــــــیا محمد په عرفــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئې وباله د اهـــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئې ځــــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی اوهـــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخـــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیچـــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بــــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو ګل ونـــــــــــه ګیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نـــــــــه چینې نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خـــــــــــــزان ځیره لیدله

خلک و بیدیا کښی وږی تــــــــږی سرګردانه

نه و تمدن نه مدیـــــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســــــــــــریتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کـــــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانګـــــــــــــــوئی ملایکوځنګوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بـــــــــــــــتانو پاکـوله

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا ځیـــــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شـــــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فــــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنـــــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو ګل و،چه جهان پـــــری پسرلی شو

راغله دغه ګل ته د جـــــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غـــــــرب ته دا نغمه ورسـیدله

رائی وړه باطن تــــــــــه رڼا ئی د معــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چـــــــــه بيا هـــيڅ ونه وتله

دا ښايسته رڼا چه شـــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئې‌ـــــــــى تجلئ ته پخسيدله

جوړه مدينه كــــــــــړه له يثرب نه محمد

ده داسلامى تـــــــــــمدن ستـه كيښودله

زړونه ئې قوى كــــړه په ايمان دايماندارو

ځكه به يو تن لســـــــــــوته ماتى وركوله

جوړ ئې مسلمان نه د جهان لوى قهرمان كړ

هرځاى داسلام جـــــــــنده په سر وريپيدله

لوى جهاد شروع شـــــوچه په الله اكبر به

زمكه له هـــــــــــيبته لكه پاڼه ريږديدله

نن هغه قوت كله پــــــــــاتى مسلـمان كښى

هغه روحيه مســـــــــــــــلمـانانو وبايلله

وينو كښى اوس نه لامبى مسلم شود اوبو مهى

نه وركوى سرخو سرســــــــــايه ئې ومنله

نه كوى جهاد نفل كـــــــوى او وظيفى كوى

مفت ثواب ته ملا مسلـــــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولى په ذكرخدايه ستا خوښى رضا غواړى

ستا رضائى هرڅـــــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نكړى چـــــه پكښى يوڅه تاوان وى

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بـــــــاندی ئِی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلـــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښینی واعــــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم ځکی د زمزم اوبـــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هــــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خـــــــــــــوناتوی ئِی په حرامه

هیڅ وخت ئِي حرامـــــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئِی چه ښکاره کــــــــول ګناه به ئِی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تـــــــــوبی به ئِی ویستلی

پټ به شوله خلکو چــــــــه توبه به ئِی ماتوله

اوس خومجاهر فــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لـــــــــوڅه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخــــــــرت کښی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خــو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرڅـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستـــــورو دآسمان شه مین

مینه کښی فرق د شـرق وغرب مه کوه

په صبحدم،ماښام یــــــو شان شه مین

ښکلا که لـــــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخـــــــــشان شه مین

هواکښی وکوره د ویځـــــــــــواوښان

هم په شبنم هم په بـــــــاران شه مین

د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خـــــــــزان شه مین

هرڅوک په خپله معـــــشوقه وی مین

په عشق مین شه!په عــــرفان شه مین

ګبروترساوی که وی خــــپل که پردی

په ښایسته نوع دانســـــــــان شه مین

پریږده بلبل چه په ګل مــــــینه کوی

ته هم په ګل هم په باغــــبان شه مین

یوازی خپله باغچه مه ســـــــتایه تل

((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چـــه په جوش راشی

اوبه اورشي چـــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیرښکاره دی

وي بی زهرو چــه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیـــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګـــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خــــو اورنه دي

د محیط اغـــــــــــــیزه کله لري مور

له یوه پښته رڼـا او لـــــــــوګی دواړه

د یوه مخ منـــــــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله څوک پیـــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځـــي که ځي هرلور

زورورانسان په هــــر څه زورور دي

په محیط په زمانـــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کــــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د څـــيړی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څـومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســـيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګـــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لـــــــوکړه ئِي په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهـــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تـــــــميزه زور

عمل اوعکس العمل

مينوژوب اغوستـــــل ښه که بد عمل دي
د دلاق اوچـــــــادرئ عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيـــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديـــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شـــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــنجی عمراقل دي

که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری

هریوبل ته قـــــــــــبرکن د بل اجل دي

حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني

مري هغه اورچه سیـــزلی ئې ځنګل دی

که نن وی ستــــــا رسی او د بل غاړه

دا رسی سبا ته ستــــــا د غاړی ول دی

انتقام ته تږی زړونـــــــــــه ترخوتږی

باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوټي

د سوټي او سیاست خـــــــــــــود قدیمه آشنائی ده

د سوټي په زور ئې کړې په هروخت کښی آغا ئې ده

په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــــراش سوټي په زوره

وائی سترګوکښی ځـــــای ورکړی دادسترګوسلائی ده

چه ډب نه وی ادب نه وی د سوټي د خولی منطق دی

ډبولو راښودلې ډبـــــــــــــــــــــــیدلی دانائی ده

ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــــــــــــولی او رټلی

زړه کښي ویره سر کښی ویره زموږبرخه ګدائي ده

ضرباضربوزده کړی په مونـــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائی ده

چه وهی موراته وائی ګـــورئ اوس به موسږی کړم

په وهلوسږی کیـــــــــــږو د زور لښته مو دائی ده

د موسی امسأ چینی کــــــــړی له وچ کانی نه روانی

د دهقان لاس کښی ئی کړی قـــلبه سمه په غوائی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خـــروړی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیـــــــــــــــره ښه رهنمائی ده

کله شی خلی د سترګو بیـــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائی سترګـــــــــــو ته ورکړی زیبائی ده

چه سوتي سلائی بـــــــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی راروانـــــــــه یاره ستا بیحیائی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګـــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میـــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شـــــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کــــــــــــړه بلبلي پټنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خـــپلوی نه صورت

خیره کښي خوپردی هـم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غـــــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښې که يودی بيا هم سره يونه دی
چيرته د پسرلی بـــــاد او چـيرته د خزان
د سرسترگی جدادی د زړه ســــترگی جدا
ويښتوب د سترگو کله ويښتوب دی د وجدان
طوفان دباد که هرڅومره قـوی دی په ظاهر
قوی په حقيقت کښی نسيـــــــم دی د نيسان
د خيراود شراصل که يوهــــم وی يونه دی
لطيفه وړمــــــــــــه ده همجنسه د طوفان
په وينه باندی مينه د دين شــــــوله غالبه
قربان عقيده نه هــــــــــرڅه کړه مسلمان
بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس
مومن خپل دی عــــــــرب وی که افغان
پردی شو محمد نه خپــــــــــل تره ابولهب
زيد ځوی د محمد شـــــو چه رائی ووړ ايمان
پردی چه وی له خدايه خپل نه دی د مــومـن
د نوح ځوی گوره نه دی د نـــــوح د خاندان
په مينه پردی خپل شی بی مينی خپل پردی شی
په دی راز ښه پوه شــــوی د زړونو خاوندان
که زړونه مرور وی که نه وی ِالفـتِ زړو کښی
که شي غاړه په غـــــــاړه پخلا نه دی ياران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تيـــــــــتيږی او جگيږی

ترقی ده د موجـــــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه ميرمينی لـــــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نــشی د خــوارانو

نازولی ځــــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قيامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حــــــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قيل اود قال نه دی حال ته گــورئ

اوس د حال پــــه ژبه کــــــــيږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــــندی دي

د حال ژبه بنـــــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان بړبړ غــــــږيږی نورتــول غلی

يوشاعر د ځـــــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتيا ده ډيـــــــــــــــر ښه اظهار د تألم

څه چه بولي واقــــــــــعی او حقيقی څوک

توهم دي تــــــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مرئ کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوتې چه لګی د یــــــــــــــوه بل په سرونو

دا کوتک کوتکماری خــــــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپڅیړی یـــــــــــا زنګ خوری یا ماتیړی

تیکی دی لباس د توری خپــــــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هـــــــنروی هم حکمت وي

چه ئی نور په جبر کاندی هغه کــــــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارنیا دښمنه تکه تـــــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کـــــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه

ولس هم درسره مل کــــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحـــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بړوسې شونډی په مسکا کـــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې — ته د دی عصرد لـــــــــــبرئې
مبـــــارک شـــه!مبارک شه! — پــــه خـــــوبانوکښی افسرئې
دالماس تـــــاج دې په سردي — آراســـــــته پـه زر،زيـــورئې
د ښکلاثــــــــاني دې نــشته — معـطـرمـــشک وعـــنبر ئې
ټول دې تل ثــنا صفت کـړی — له هـــرچـاڅخه بهـــــتر ئې
عيب دې څــــوک ليدلی نشی — ســــرترپايـه ټـول هــــنر ئې
خوشـــــپی ورځی درته وائې — آيا د نــه هـــــم خـــبر ئې
چه ښکلا وی يو څـــــوورځی — چه پر يـوزی هــــغه لمرئې
دا څيــــــــره نه پاتی کيږی — که هرڅـــــو ښکلی بشر يې
د جګ غـــره په جګه څوکه — زيری لــــمر د مازد يګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفــــــــــــانونوهيولئ ده
هندوکش پاميرد لــــــوی طوفان ماوی ده
زلزلی که وران کـــــړه خلم کښی کورونه
د سيلاب خواهـــــم سړه په مونږ بيا بيا ده
تورې لړې تل زمونــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تـــــــندریزه یې بریښنا ده

له بارانه ئې سیـــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګـــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغـــــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډې ژاړی د ځـــــــوی مړو واویلا ده

مصیبت په مصـــــــــــیبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بــــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه یې مات کړه

هیره کړې خولو خـــــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نـــــــــــــه دي سیلابونه

څومره مطـــــــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمـــــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هــــــــر څو سړه سنا ده

د فضا تسخیر تـــــــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــــــنه په هـــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیــــــلاتونو

تباهی ته ملا تـــــــــــړلی د دنـــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کــښی ځـــــای نـیولی

په ققفاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کــــړی

ناقراره نارآرامـــــــــــــــه آســـــیا ده

زمکه څه ویـــــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخـــــت ریږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګــــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئې په مونږ، مونږ کښې څه ګناه ده

نفس ظالم تربــــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی یې غټ شوي

سره !ستا مغزو کــــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولـــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددې ملی نهضت هـــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګورئ

نظرئې یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابـــــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغـــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونده که نن بـــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســـــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئيي واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځـــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامــــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نـــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته ځومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــــسواله ملامت نه ئيي ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئيې خـــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولــت دي ورســره خیر کسیر

په عادي نــظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجـــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خواروحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تـــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښی

دی ازاد دي نه غـــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بـــــل ته اړ وږی فقیر

چه وطن اوملــک آزاد وی کله ښائیی

چه ئی خلک د څـــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هـر هرسړی ده

حفاظت ئی پـــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده گرانه

لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده

په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې

په مـــــــلي اتحاد د متکي ده

چه هرڅـــــومره ملت متحد وي

خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده

په ملي تربیه قـــــــوت مومی

په ملي روحیه کښی خوندی ده

ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی

خپلواکي نورو نــــه بې نیازی ده

په ملی ثقافت قــــــوم ژوندی دی

کلتوری سرامایـــــه ئې هستی ده

راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه

ترقۍ لورته هڅه حـــــــــتمی ده

ورکه کړئ بــــــاداری و څوتنو

خپلواکی دفرد فــــرد آزادی ده

په آزاد او خــــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غواړمه چـــه مـــرګ مي وي په شان د يو فقير
نـــه دې پکښی ویــــــروي نه د خلکو ډير بهير
نه دې راډيــــــــوکښی وی زمامرګ اعـــلان
نه دې وي زما په قـــــــبر خـان وبيګ اومير
خاوروتــه دې وســــــــــــپاری هغه دهقانان
هغه چــه کـــــــــــــری تخم اووړي خير کثير
نورڅه نه وړم عجز اونیاز به وړمه خدای تـه
رحم او کـــــــرم ته به ئې وړم عذر و تقصير
لاس کښی که څه نه و،چه نهروړی ماړه کړمه
زړه کښی خوڅه و،چه ئې په دوی کړمه زهير
ښه به وی که لـــــــبړمی دا تياره قبررڼا کاندی
که می رڼا کـــــــړی وی د چــا ذهن اوضمير
مکړئ دريأ ديـــــــــــــــاره ماپسی خيرات
ځان پسی نه غــــــــــواړم خـيراتونه چشمګير
ورکړئ غــــــريبانوته که وی زماڅـــــه مـال
پټ غوندی له خلکو چه پکښی نــــه وی تشهير
خدای ته ډير نږدی وي له هــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غـــــریب خواروحقـیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیټه پای ته ورسید ټایپینګ ئې

ما په دوه پنځوس کلنۍ کښی کمپوټر زده کړه شروع کړه ،او کمپوټر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوټر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوتری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئې نظرخیل دی

په ډیردرنښت دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالي

د برکمالپور د حاجي صاحیبانود کلي څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library